

Confabula

A PTE ÁOK Hallgatói Lapja

2003. 3. szám

Szagról ismerd meg az igazit...
tavaszi LÉGYott

CONFABULA

A Pécsi Tudományegyetem
orvostanhallgatóinak lapja

Főszerkesztő
Prépost Eszter
pRp@maffia.hu

Felelős szerkesztő
Vastag László
vasco@medstud.pote.hu

Olvasó szerkesztő
Muzsek Zsófia
Tinku Dóra

Problem solver
Szukijs Sándor

Címlap:
Penke József (José)

Munkatársaink

Altsach Rita
Domány Eszter
Hornyák Árpád
Lőcsei Zoltán
Markó Lajos
Solymos Andor
Váncsodi József
Varga Ágnes
Zubán Dániel Rafael

Megjelenés időpontja:
2003. május

Szerkesztőség címe
7624 Pécs, Szigeti út 12.
Diákiroda, Confabula
Tel.: (72)536-000/1541
fax: (72)536-111

E-mail elérhetőség
confabula@webmail.hu

Megjelenik 1300 példányban

Készült a Pécsi Tudományegyetem
Általános Orvosi Kar nyomdájában

Tisztelt Olvasó!

Miután tegnap egész nap az ágyat nyomtam egy kiadós gyomorrontással (ugye-ugye senki ne egyen mosatlan epret) és most éppen a mély önsajnálattal legmélyebb bugyraiban leledzem, igazán nem tudom mit is írhatnék, hogy feldobjalak Benneteket így a fránya vizsgaidőszak közeledtével. Talán Ti is hasonlóképpen éreztek (tetek - nyomdától függően) a vakító napsütésben tengernyi programmal a PEN napok keretében (istenem csak legalább, ha az Emil!rulezre elmehetnék) és persze millió tanulnivalóval, mely egyre jobban tornyosul előttünk (vagy csak előttem?).

De sebjaj, mert itt van Nekünk a Confabula most is (mint mindig) soxínú témákkal csak a Ti szórakoztatásotokra! És nem ez az utolsó!

-pRp-

Tartalom:

EGYETEM

Bemutkozik a Dékáni Vezetés	3.
Ők is emberek	5.
Ilyen még nem volt	12.
Medikus Napok	14.
Gyógyszeripari Állásbörze	15.
Mesterségünk címere: Medikus	18.
Fogász oldal	22.
Humsirc oldal	29.

KULTÚRA

Kábé egy kávé	10.
Könyvajánló	11.
Tíz szentencia	13.
Readme.txt	20.
Vena literatura	23.
Gastro oldal	24.
Művi kritix	25.
Mellesleg	28.
Tavaszi légyott	30.

REJTVÉNY

26.

Bemutatkozik:

a Dékáni Vezetés

A dékán és helyettesei munkája egy összehangolt "teammunkát" igényel. Mivel hosszú időn keresztül sportoltam és mindig csapatjátékos voltam, az összehangolt csapatmunka nem jelent újdonságot számomra. Az oktatás, kutatás és rutin munka (ide sorolnám a klinikai munkát) együttes kiemelkedő teljesítését várják el az orvoskari diplomásoktól, s nekünk tulajdonképpen ezen munka összehangolását, feltételeinek megteremtését kell megoldanunk. Rám főleg a kar tudományos munkájával, pályázati rendszerével, TDK és PhD oktatásával kapcsolatos feladatok várnak.

A tudományos dékán-helyettes munkája sok tekintetben összefügg az oktatási és gazdasági dékán-helyettes munkájával, a centrum elnökhelyetteseinek munkájával és a pályázati iroda munkájával.

Napjainkban a tudományos munka megfelelő gazdasági háttér nélkül meglehetősen reménytelen, a kitűnőbbnél

kitűnőbb tudományos elképzelések is csak rendkívüli munka, műszer és pénzigényes módszerekkel, sokszor csak széles körű kollaborációk segítségével igazolhatók. Ezért egyik feladatomban tekintem tudományos regiszterünk továbbfejlesztését, karunk tudományos metodikai arzenáljának, műszereinek és témáinak feltérképezésével, hogy elősegítsem az együttműködések, lehetőségeink jobb kihasználását és mindenkorai gazdasági helyzetünk ismeretében újabb pénzügyi források felkutatásával próbáljam segíteni

műszereztségünk fejlesztését. Ebben nagy segítséget remélek a Pályázati Iroda munkatársaitól különböző pályázati lehetőségek keresésében, az egyre bonyolultabb pályázatok megírásában. Szeretném az intézet és klinika vezetőket, valamint vezető oktatóinkat

és kutatóinkat is ezen lehetőségek jobb kihasználásában támogatni és nagyobb pályázati aktivitásra ösztönözni. Az említett tudományos regiszter segítségével azonos témák és érdeklődés esetén elméleti intézetek és klinikák kollaborációját szeretném elősegíteni (melynek sikerességére már néhány eredményesen együtt-dolgozó team mutat jó példát). Szeretnék segítséget nyújtani abban is, hogy kiemelkedő színvonalon dolgozó oktatóink külföldi kapcsolataik jobb kihasználásával minél több nagy nemzetközi pályázatban vegyenek sikeresen részt.

Az eredményes tudományos munka nélkülözhetetlen eleme az

eredmények közzlése is. Karunk publikációs aktivitásának növelésére ugyancsak – számos ember tanácsának kikérése után – ki kell dolgoznunk egy programot. Az impakt faktorok és idézettségek (kritizálható) világában a „publish or perish” (közölsz vagy elpusztulsz) szemlélet elsajátítását már a fiataloknál szorgalmazni kell, hiszen egyetemi előmenetelük, sikerességük függhet tőle.

Az aktív tudományos munka és mások tudományos eredményeinek ismerete nélkülözhetetlen az eredményes graduális és postgraduális oktatáshoz, TDK munkák

vezetéséhez, a PhD hallgatók munkájának irányításához. Ezért az oktatási dékánhelyetessel, a TDK Program vezetőjével és a PhD Bizottság vezetőjével együtt kell egy eredményes, sokszintű oktatási programon dolgoznunk. Nem titkolt célom ezzel az, hogy azok a hallgatók, akik tele idealizmussal, a jó orvossá válás reményével léptek be elsőévesen az Orvoskar kapuján graduális tanulmányaik végén orvosi karriert tervezzenek maguknak és (kiábrándultan vagy félretájékozottan vagy megfelelő tájékoztatás hiányában) ne nézzenek más lehetőségek után. Az elméleti intézetek PhD hallgatói (téziseik megírása és megvédése után), ha az adott intézetben nem tudnak elhelyezkedni, ne érezzék egyetlen lehetőségnek a külföldre távozást. Nézzenek utána klinikai állásoknak is. Egy jó klinikaigazgató csak örülni fog, ha elméleti ismeretekkel és metodikákkal felszerelt fiatalok kerülnek a Klinikájára. Hiszen a betegágytól kiinduló problémákat sokszor csak alap kutatások segítségével lehet vizsgálni, melyek eredményeit azután fel lehet majd használni a klinikai diagnosztikában és terápiában. Az elméleti intézeti képzés után klinikára kerülő fiatalok teremthetik meg az igazi „hidakat” az alap kutatások és a klinikai tudományos munka között. Magam is így kezdtem és metodikai és

elméleti pathológiai ismereteim nagyon sokszor segítettek betegellátó, oktató és kutatómunkámat is.

Napi 8 órai munka persze erre nem elég. Aki egyetemi karrierben gondolkodik, annak tisztában kell lennie azzal, hogy nem hivatalnok lesz 8-4-ig tervezett munkaidővel, ez a klinikumban sokszor még a betegellátásra sem elég. A tudományos munka az egyik oldalon sok lemondást jelent, a másik oldalon viszont sikerélményt, örömforrást, segítségével az oktatás színvonala is sokban javítható.

Munkámhoz szeretném megnyerni karunk minden oktatójának és hallgatójának támogatását. Véleményük és kritikájuk ismerete már eddig is sok segítséget adott, hiszen még csak tanulom ezt a bonyolult „szakmát”. Egyben szeretném türelmüket és megértésüket is kérni a dékáni vezetés minden tagja számára, hogy ebben a „szép új világban” a maximális jóakaratum és sok-sok munkánk sem elegendő egyenlőre megfelelő mennyiségű pénz előteremtésére, a bonyolult „kapcsolódási rendszerek” kiismerésére, átlátható, világos szabályok megteremtésére, mindenkivel mindenben összehangolt munka feltételeinek biztosítására.

-Dr. Nagy Judit-

HÍRES IDÉZETEK

A bank egy olyan hely, ahol pénzt adnak neked kölcsön, amennyiben bebizonyítod, hogy nincs rá szükséged.

Bob Hope

Olyan világban élünk, amelyben a limonádé mesterséges aromákat tartalmaz, ellenben a bútorápoló szerek valódi citromot.

Alfred E. Neuman

Az egyetlen, amit kérek egy esély, hogy megbizonyosodhassak arról: a pénz nem boldogít.

Spike Milligan

Sosem hittem a Tételapóban, mert tudtam, hogy egy fehér fickó sötétedés után sosem jön az utcánkba.

Dick Gregory

A munkahelyi karácsonyi bulikban a legjobban az azt követő új álláskeresést utálom.

Phyllis Diller

Egyetlen dologban egyezik meg minden ember, függetlenül a korától, nemétől, vallásától, anyagi helyzetétől es etnikumától: mélyen, legbelül

mindannyian úgy gondoljuk, hogy átlagon felüli képességű autóvezetők vagyunk.

Dave Barry

A különbség a pornográfia és az erotika között a világításban van.

Gloria Leonard

A nők képesek színlelni az orgazmust. Viszont a férfiak az egész kapcsolatot képesek színlelni.

Sharon Stone

Sose szakítsd félbe e'lenfeled, ha az éppen egy hibát követ el.

Bonaparte Napoleon

Annaira vagy hasznos, mint egy féllábú a fenékberúgó versenyen.

Rowan Atkinson

Ha a nők nem léteznének, a világban a pénznek nem lenne értelme.

Aristoteles Onassis

Szenvedélyes szerencsejátékos voltam, de mostanában csak fejben játszom. Így vesztettem el az eszemet.

Steve Allen

Ők is emberek

Három éves hagyományra visszatekintő cikksorozatunk célja az, hogy bemutassuk oktatóinkat, eddig többnyire általatok ismeretlen szemszögből. Ezúttal Prof. Dr. Pytel József tanár urat, a Fül – Orr – Gégegyógyászati és Fej – Nyak Sebészeti Klinika igazgatóját faggattuk...

Mi volt az első gyermekkori, orvosokkal kapcsolatos élménye?

Volt több is. Nem orvos családból származom. Két unokatestvérem, akik idősebbek voltak, nyaranta nálunk tanulták az anatómiát: cor, cordis, septum cordis, meg hasonlókat mondtak, és én már tíz évesen megtanultam a szív részeit latinul. Utólag tudtam meg, hogy ezt utóvizsgának hívják, mert ha nyáron tanulták, akkor az nyilván utóvizsga volt. Aztán orvosok lettek, és nagyon tetszett a munkájuk. Igazából a mi falusi doktor bácsink volt az, akitől aztán még jobban kedvet kaptam arra, hogy egyszer én is orvos legyek. Főleg akkor, amikor egy ásót beleejtettem hátrafelé a lábamba és egy darabot kivágott a lábszáramból. A doktor bácsihoz jártam kötözésre, faggattam, hogy miért nem varrja össze, és akkor beszélgettünk erről-arról, főleg számomra misztikus orvosi dolgokról. Aztán a következő élményem már kórházzal kapcsolatos. Édesanyám úgy döntött, hogy ki kell venni a manduláimat. Volt egy rheumás

lázas megbetegedése neki is és a nővéremnek is, és úgy gondolta, hogy meg kell azt előzni, és kivetette a manduláimat. Local anaesthesiában történt a műtét. Nyolc éves lehettem, és arra emlékszem, hogy egy (valószínűleg) ifjú doktor küszködött velem, egy idősebb meg adta a pofonokat az ifjabb feje felett, ha üvöltöttem. Később, nyaranta sokat voltam unokabátyáimmal, és akkor határoztam el, hogy orvos leszek. Csak közben azért jobban érdekelték a műszaki dolgok, rádióamatőrkedés, büttykölés. Olyan hatodikos voltam, amikor az első rádióm megszólalt. Akkoriban még igen

magas póznákat kellett a háztető fölé erően felállítani, hogy jó antennám legyen. Nagy élmény volt, amikor először megszólalt a Kossuth Rádió. Nagyon érdekelt a matematika és a fizika is. Küldtek versenyre is, már amennyire egy falusi gyerek egy ilyen versenyen boldogulhat. A gimnáziumban már azért jobban ment a dolog.

Hova járt gimnáziumba?

A dombóvári Gögös Ignác Gimnáziumba. Ugye elhatároztam, hogy orvos leszek, és sok-sok véletlenen múlt az én sorsom is, mint mindenkié. Az egyik ilyen véletlen, tulajdonképpen nem is véletlen, hanem egyszerűen falusi tudatlanság: kihirdették a

beiratkozáskor, hogy aki a humánba jelentkezett, az álljon ide! Halvány gőzöm sem volt, hogy miről van szó, tehát maradtam, ahol voltam. Aki a reálba jött, álljon oda! Megint nem tudtam, miről beszélnek és maradtam. Maradtunk vagy tíz-tizenötven ott középen. Akkor a maradék a reál-humánba jár, hangzott a döntés. Így kerültem az I/c-be, aztán IV/c lett a vége. Ez amolyan öszvér reál-humán osztály lett, ahol ugyanolyan keményen ment az ábrázoló-matematika, fizika, mint a reálosoknál, és latint is tanultunk, az pedig a humán oldalt nyújtotta. Tanáraim azt szerették volna, ha én is matematika vagy latin tanár lennék majd. Amikor Gömöri tanár úr megkérdezte az osztályt, ki mi akar lenni, akkor

már tudtam, azt akarja, hogy azt mondjam, hogy tanár, de aztán valahogy az „orvos” győzött bennem, azt mondtam, hogy orvos. Akkor csalódottan rám nézett és ijedtemben hozzátettem: ...tanár. Tehát azt mondtam: orvos-tanár, persze akkoriban nem tudtam mi az, de végül is az lettem, mert az orvosira adtam be a jelentkezésemet. Hát fene tudja, néha úgy érzem, jobb lett volna fizikusnak vagy mérnöknek menni. Időnként akkora pofonokat kap az ember a pályán, hogy az elgondolkodtatja. Azért vannak szépségei, ezért végül is, remélem, úgy zárhatom le, hogy nem bántam meg.

A fül-orr-gégegyógyászattal mikor került kapcsolatba?

Az is véletlen. Az pedig úgy volt, hogy megnősültem szigorló koromban, ezért a jó meleg kollégiumi szobából ki kellett mennem albérletbe. A Mór kollégiumban voltam, ott amolyan diákfőnököké voltam már, amikor ki kellett költöznöm. Az albérlet még abban az időben is pénzbe került. Édesanyám korán meghalt, ezzel gyakorlatilag önellátó lettem. A leendő nejem szüleihez jártam már korábban is nyaralni. De hát ők sem tudtak igazán eltartani bennünket a tanév során, úgyhogy valami pénz után kellett nézнем. Volt vagonrakás meg minden. Népköztársasági ösztöndíjam volt, de az sem volt elég az albérletre, ugyan kaptunk a feleségem szüleitől albérletre pénzt, de meg is kellett élnünk valamiből. Azt láttam minden év végén, hogy akik írtak valamilyen szakmai dolgozatot, ami most körülbelül a rektori pályamunka, azok nagyjából a köztársasági ösztöndíjnak megfelelő összeget kaptak jutalmul. Elhatároztam, hogy dolgozatot írok én is. Néztam a lehetséges témákat, kettőt találtam. Az egyik volt a chronicus prostatitis, a másik a chronicus tonsillitis. Valamiért az utóbbit találtam úgy, hogy jobban ki tudom dolgozni. A biofizikán dolgoztam hallgatói demonstrátorként, ott még órákat is kellett tartanom. Volt demonstrátori ösztöndíjam is valamennyi, de arra időm nem volt, hogy olyan pályamunkát írjak, ami kísérletes, tehát hogy hónapokon át éjjel-nappal vigyázzak a patkányokra. Ezért inkább ollóznivaló témát választottam, ez volt a chronicus tonsillitis. Beástam magam a könyvtárba, mindenkinek a nyakára jártam és a végén megtetszett a dolog! Persze, ha urológiai témát választottam volna, akkor az tetszett volna meg, az az érzésem. Úgy döntöttem, hogy orvos leszek, ebből nem tárgítottam, úgy döntöttem, hogy fül-orr-gégész leszek, ebből sem tárgítottam, még akkor sem, amikor kiderült, hogy nincs állás, tehát nincs értelme oda pályázni. Az volt az első év, amikor konkrétan pályázni kellett, ki hova akar menni. Egyes, kettes és hármas helyet kellett megadni, és az egyes helyre beadtam a Fül-orr-gége Klinikát. Mindenki azt mondta, hogy hülye vagyok, hiszen nincs is állás a pécsi fül-orr-gégén. A második állás azt hiszem a szombathelyi bel, a harmadik pedig az ideggyógyászat lett volna. Teljesen véletlenül megürült egy hely a Fül-orr gége Klinikán júliusban, és már augusztusban kellett volna valaki. Akkor

voltam éppen ideggyógyászatot szigorló, amikor Bauer adjunktus úr megkérdezte a rektorit, hogy nincs-e valaki, aki fül-orr-gégész szeretne lenni. Azt mondták, hogy egy valaki van, egy notorius jelentkező, aki mindenáron a Fül-orr-gégeklinikára akar menni. Így kerültem ide, teljesen véletlenül. Az, hogy a biofizikán dolgoztam, jó pont volt, mert Bauer adjunktus úr élettanász volt azelőtt és az élettan meg a biofizika nagyon hasonló volt abban az időben. Szóval úgy gondolta, hogy ha valaki tudja, hogy mi az az oszcilloszkóp, akkor biztos, hogy jó lesz fülésznek is. Tényleg, annak nagy előnye volt - úgy láttam - az orvosok közt, hogy tudtam, hogy hogy néz ki egy konnektor és hogyan kell a dugót bedugni. Azon felül bütyköltem, rádióamatörködtem továbbra is, sztereóerősítőt meg rádiót építettem, mindenkinek megjavítottam a rossz tévéjét, rádióját. Végül is ennek az volt a haszna, hogy egy kicsit ilyen irányba ment a tudományom is.

Milyen volt az egyetemi élet akkoriban?

Nem tudom, hogy most van-e ilyen, kezdetben voltak gimnáziumból örökölt haverok, azokkal gyakran összejártunk szörözgetni. Később nagyon jók voltak a Mór kollégiumi évek. Azt hiszem a kollégistáknak sokkal több emléküik van az egyetemről, mint a nem kollégistáknak. A kollégisták sokkal nagyobb közösségi életet éltek akkoriban. Elindultunk az alagsori tízágyas szobából, mire az emeletre kerültem, már kétágyas szobában laktam. Kránicz professzor volt egy ideig a szobatársam - akkor még nem volt professzor ő sem. Jók voltak az úgynevezett csoportbulik. Nem tudom, hogy létezik-e még ez a csoportszellem,

ami akkor volt. Nagyon összetartottunk. Még most is összetartunk. Ha vannak egyetemi napok és a mi évfolyamunk az esedékes, akkor a volt csoporttársak szépszámmal összejönnek. Megmaradt a csoportszellem annak ellenére, hogy az utolsó két évben egy kicsit szétzúzták a társaságot. Összességében kellemes emlékeim vannak az egyetemi évekről. Nem csak azért mert fiatalok voltunk, de szép is volt. És ismertük egymást. Az az érzésem, hogy most nem biztos, hogy ismerik egymást az orvostanhallgatók. Az első két évben nagyon sok volt a hangos névsorolvasás, aminek volt értelme, mert legalább láttuk, hogy kit hogy hívnak, ha nem a csoportunkba tartozott, akkor is. És tele volt a tanterem mindig. Lehet, hogy azért is, mert névjegyet

kellett leadni, de nem csak ezért. Kórbonctanból nem is volt más, mint amit előadásom jegyzeteltünk, tankönyvet nem is láttam. Anatómiából a Szentágothai, Flerkó előadásokra öröm volt járni és rajzolgatni velük együtt. Nem könyvből tanultunk anatómiára sem, hanem a jegyzeteinkből. Egy kicsit romlott ez a dolog, amikor belgyógyászatra, sebészetre jártunk. Valahogy nem kötődünk már annyira az előadóhoz meg a gyakorlatvezetőhöz. Hatodéven megint volt változás, gyermekgyógyászaton egyszerűen beállítottak dolgozni, nem volt annyi orvos, amennyi kellett volna, úgyhogy ott úgy dolgoztam, mint egy orvos. Kaptam is valami kitüntetést a szigorlat végén. Ugyanez volt a belgyógyászaton. Sebészeten egy kicsit a kampózáásokban merült ki a ténykedésünk, az nem volt olyan emlékezetes. Az ideggyógyászat vegyes volt egy kicsit. A legjobban a gyerekgyógyászat és a belgyógyászat tetszett a szigorló évben, de a szülészet is nagyon jó volt.

Milyenek voltak a vizsgák?

Annak idején együtt vizsgáztunk, tehát ilyen nem volt, ami most, hogy elteszik augusztusra a vizsgát. A mi időnkben az augusztusi vizsga utóvizsga volt. Azt el sem tudtuk képzelni, hogy a csoport ne együtt izguljon a többiért. Annak meg volt a varázsa, hogy együtt voltunk és addig is próbáltuk egymásnak mondani a tananyagot, amíg be nem kerültünk. Tehát azon ment a harc, hogy melyik csoport melyik napot kapja. A csoportból mindenki ugyanarra a vizsgára készült. Ezért is lehetett talán, hogy jobban összetartottunk, mert most, hogy mindenki máskor vizsgázik, ki mikor tud, ez széthúzza a csoportokat. Amikor letettük a vizsgát, mondjuk 3-4 óra körül, akkor már meg is volt a terv, hogy hova megyünk csoportbulira. Most nem lehet csoportbulizni, mert mindenki máskor vizsgázik. Nagy élmény volt még a biológia vizsga. A mi évfolyamunkon volt először írásbeli vizsga. Az első háromban benne volt a biológia írásbelim, úgyhogy szóbeliznem nem is kellett. Biofizikából meg egyáltalán nem kellett vizsgáznom, mert valami versenyen a dolgozatom olyan jó lett. Ebből

kifolyólag kémiából maradt még az a hetem, ami a biofizikára lett volna. A végén azzal szórakoztam, hogy fölütöttem a szószedetet, és ráböktem egy szóra, hogy tudom-e vagy nem. Érdekes, hogy annyira soha nem tanultam meg semmit, mint a szervetlen kémiát, mégis úgy érzem, hogy teljesen elfelejttem.

Volt valami rossz vizsgaélménye, amire nem szívesen gondol vissza?

Igen, kórtanból. Vittem a papírt, hogy azért hiányoztam a kórtan előadások némelyikéről, mert ugyanakkor biofizika órákat tartottam. A vizsgáztató azt mondta: na látja, itt van a papíron, hogy nem járt előadásra, és az első mondatom után elégtelent adott. Aztán Donhoffer professzor úrnál vizsgáztam, ő négyest adott. Gondolom ötöst nem tudott adni utóvizsga után, akkor még nem volt ilyen.

Tanulmányúton volt valahol?

Jó kapcsolatunk volt Erfurttal az egyetem alatt, tanulmányútnak nem nevezném, inkább cseregyakorlat volt, egy hónapot töltöttünk kint. Rügen szigetén volt az erfurtiaknak egy nyaralótáborféléjük. Majd megfagyunk még nyáron is ott, de nagyon jó volt egyébként. Aztán végzés után rengeteg helyen jártam tanulmányutakon. Kezdtem a német nyelvterülettel, Drezdával. Megtudtam, hogy megyek és akkor gyorsan megtanultam nagyjából németül, legalábbis azt hittem, hogy megtanultam. Betanult szövegekkel boldogultam, úgy ahogy, de egy hónapig voltam kint és mást se tettem, mint tanultam a nyelvet. Mire

hazaindultam, már megdicsértek, hogy egész jól lehet a németemet érteni. Német nyelvterületen sokat voltam, főleg az akkori NDK területén. Erfurtba is visszamentem, akkor már mint orvos. Később dolgoztam Magdeburgban, Münchenben is, Oxfordban is, meghívtak a Yale egyetemre is, de az már idősebb korban volt. ...

Melyek azok az eredményei, amelyekre a legbüszkébb?

Mondtam, hogy a tudományom elektromossággal, meg a számítógéppel kapcsolatos. Az országban szinte mindenütt az általam kidolgozott objektív

hallásvizsgálati módszerek futnak. Most kampányolunk az újszülöttkori hallásszűrés objektivizálásáért. A műtéti területeken a nagy rekonstrukciós műtétek magyarországi és pécsi bevezetésére vagyok büszke. A myocutan lebe nyek alkalmazásában talán a második ember voltam az országban. Aztán később a határterületi műtétek, a koponyaalapi sebészet felé fordult a figyelmem. Úgy érzem szép eredményeket lehet majd ezen a területen is elérni. Új műtéti típusként a hangréstágító műtétet vezettük be.

A családjáról mesélne egy kicsit?

Feleségem bőrgyógyász. 1971-ben született a fiunk, aki ezek szerint azért nem lett fül-orr-gégész, mert én azt választottam annak idején és nem az urológiát. Magától választotta az urológiát egyébként. Úgy érzem, hogy nagyon jól választott, és úgy látom ő is úgy érzi. Ha annak idején nem a mandulát választom, hanem a chronicus prostatitist, akkor lehet, hogy most ő lenne a fül-orr-gégész. Három unokám van, ők az első számú személyek számomra. Amit velük kapcsolatban kell tenni, az az első, aztán utána jön minden más. Ezt mindenki tudja rólam, ha az unokáknak kell valami, akkor én bármit itt hagyok és elmegyek. Az élet legszebb ajándéka az unoka, ennél már csak egy dolog szebb, ha több van belőlük.

Elégedett-e a jelenlegi egyetemi oktatással?

Tulajdonképpen nem vagyok elégedett, de bizakodó vagyok. Most kaptunk kiváló klinika elismerést. Úgy látom, minden évben többen jönnek az előadásra, előbb-utóbb el fogjuk érni, hogy 60-70 %-os lesz a hallgatottságunk, ami nagy szó. Emlékszem, amikor tizenketten mentünk át az udvaron előadásra, a tantermesek, bemutatandó betegek, és csak nyolc medikus volt. Ahhoz képest javult a helyzet. Sajnos az új rendszerben csökken az óraszámunk. A gégét majd a következő évben adjuk le. (sec. Környey)

KEDVENCEK

Kedvenc író: Remarque, George Orwell, Rosemunda Pichler, Ken Follett

Festő: Rippl-Rónay, Munkácsy

Zeneszerző: Dvorak (Új Világ szimfónia), Csajkovszkij

Kedvenc időtöltés: számítástechnika, csillagászat

Kedvenc ital: sör, villányi Cabernet Sauvignon

Kedvenc étel: saját készítésű lángoló zöldborsos-tejszínes bélszín

Lenne egy utolsó kérdésem. Ön szerint milyen a jó orvos?

Ez nehéz kérdés. Azt hiszem, minden szakmában ugyanolyan jellemzői kell, hogy legyenek a jó szakembereknek. A jó mémök, jó tanár, jó orvos, ugyanazt kellene, hogy jelentsék. Azt hiszem, az orvos ennek ellenére egy fokkal talán még több, még elkötelezettebb, és így, sajnos, a család is a második helyen van. Az első helyen maga a gyógyítás és a betegek szeretete áll. Minden betegnél fel kell tennünk a kérdést, nem jó egyébként a dolog, de mégis fel kell tennünk, hogy mit csinálnék akkor, ha az apám, anyám, vagy a testvérem lenne a beteg, akkor mit indikálnék? Fordítva is áll a dolog! Saját magamon vettem észre, amikor néha kénytelen vagyok akár az unokáimat, vagy családtagjaimat gyógyítani, akkor azt kell feltenni, hogy Balogh II Jánosnak mit indikálnék. Az sem biztos, hogy az embernek az éjjel-nappalát csak a betegekre kell szentelnie, de az az igazság, hogy azt tartják jó orvosnak, aki ezt csinálja. Valószínűleg ez így is van. Nehéz erre válaszolni. Azt a betegek mondják meg végül az emberől, hogy jó orvos-e vagy sem. Hosszútávon nem lehet a betegeket becsapni!

Köszönöm szépen az interjút, jó egészséget és további sikereket kívánok Önnek.

- domány -

Kiről

beszélünk?

Az olvasó elsőre talán szokatlannak fogja találni ezt a fejtegetést, mert olyan kérdést vetek fel benne, amihez hasonlóval sem igazán találkozunk mindennapjainkban, az orvosi egyetemen pedig végképp nem. A következőkről van szó:

Az egészségügyi ellátás igénybevevőjét általában *a betegnek* nevezzük. Ugyancsak „a beteg” megjelölést használják a vonatkozó törvények, tudományos művek is. Nem tudok arról, hogy ez más nyelvben is így lenne, mindenhol „a páciens”, vagy „a kliens” szó megfelelőit használják. Nálunk „a kliens” nemigen jelenik meg az egészségügyben, de „a páciens” igen, sőt régebben mindenki ezt használta. Cikemben amellet fogok érvelni, hogy jobb lenne ma is ezt a szót használnunk.

A név tükrözi kimondott, vagy kimondatlan elgondolásainkat is. Nem véletlen, ha a gyereknek a Győző vagy a Szilárd nevet adják, és valószínűleg szereti a Dallast az a magyar szülő, aki lányát a Samanthának nevezi. A hét utolsó napját mi, magyarok a vásárról neveztük el, ugyanez a nap a nyugati nyelvekben a Nap napja, az oroszban pedig a feltámadásé, és ezek az eltérések más-más tartalommal ruházzák fel az adott szót. „A beteg” és „a páciens” logikailag ugyanazt jelenti, de a szavak eltérő jelentése más-más hozzáállást tükröz.

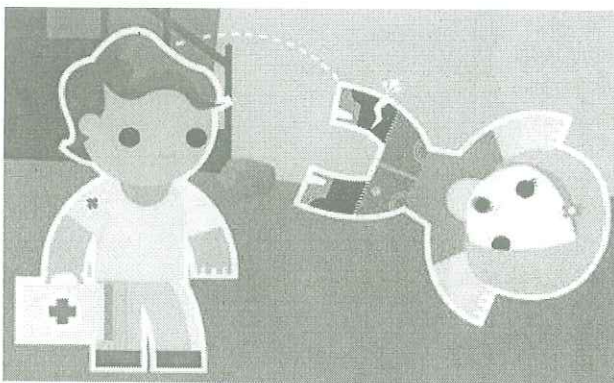
A két szó jelentései között több lényeges különbség van. Betegnek lenni állapot, mely független attól, hogy a kórházban vagy otthon vagyunk. A „páciens” szó viszont egyértelműen az orvoshoz való viszonyunkat fejezi ki. Tehát egy rákos ember hétvégi kertészkedés közben beteg, de nem páciens. Másik lényeges különbség, hogy betegnek lenni egyértelműen rossz, (ezt jól mutatja az, hogy ha egy orvos szorul ellátásra, azt sosem *betegnek*, mindig *kollégának* nevezzük, azaz orvostársainkat megkíméljük az alábbiakban kifejtett kellemetlenségektől). Ezzel szemben a „páciens” szó nem hordoz negatív tartalmat. Miért nem mindegy ez? Ha nekem az orvos azt mondja: „kedves páciens”, akkor én tudni fogom, hogy ez a megszólítás csak a mostani helyzetre vonatkozik, mint ahogy más szolgáltatóknál

van „kedves ügyfél”, „kedves vevő”, vagy „kedves utas”. Ha viszont „kedves beteg”-ként neveznek meg, akkor én esetleg a későbbiekben is betegnek fogom érezni magam, beteg-öntudatom lesz, ami rossz érzés (sőt, esetleg a gyógyulást is rossz irányba befolyásolja). Ez a probléma leginkább a gyógyíthatatlan, de jól egyensúlyban tartható krónikus betegségeknél látható. Mi hasznunk van abból, ha egy cukorbeteg, vagy egy hipertóniás ember élete hátralévő évtizedeiben betegnek tartja magát? Márpedig, ha most *betegnek* nevezzük, és közöljük vele, hogy betegsége gyógyíthatatlan, akkor meglehet, konzerválódik betegség-tudata.

Külön probléma, hogy olyanokat is *betegnek* nevezünk, akik nem betegek. Szűrővizsgálatok alanyait, védőoltásokban részesülőket, kontrollra érkezőket hallottam már *betegnek* nevezni, és gyakran előfordul ez szülő anyákkal is. És mi a helyzet azokkal, akik gyógyulófélben vannak? Figyeljük meg, az egészségügyben *betegnek* őket akkor is, ha már jól vannak (esetleg sokkal jobban, mint kezelőorvosuk). Ezzel nyilvánvalóan hátrányosan érintjük ezeket az embereket, anélkül, hogy mi vagy ők belegondolnánk ebbe, hiszen „a beteg” stabilan gyökerezik az orvosi szóhasználatban, sőt, a laikusok is átvették (ld.: sajtó).

Magyarországon az ellátó személyzet az egészségügyi ellátás igénybevevőjét valós egészségi állapotától függetlenül általában *a betegnek* nevezi, akár szemtől szemben, akár egymás között. Ez a szó több aggályt vet fel. Minden esetben azt, hogy pejoratív értelménél fogva kellemetlenül érintheti azt, akire mondják. Másodlagosan pedig azt, hogy olyan egészségesekre is alkalmazni kezdjük, akik a valóban beteg emberekhez hasonlóan az ellátás alanyai. Ezen problémák elkerülésére javasolom, hogy használjuk minél gyakrabban *a páciens* elnevezést.

(Talán még kifejezőbb lenne, bár szokatlansága miatt elterjedni biztos nem fog, *az alany*. Mert ő kéri a szolgáltatást. Mert az én munkám az ő érdeke. Mert ő gyógyul, és nem én gyógyítok. Ő a főszereplő.)

Kávé egy kávé

Próbáljuk mindig a legjobb oldalát nézni a dolgoknak: Örökké úgysem lehet aludni. Igaz, néha az ébren maradás is bizony egy örökkévalóságnak tűnhet...

Szóval ülök a pathologia jegyzet fölött, és érzem, hogy (nem akarok most még ünneprontó lenni, de néhányatoknak egyre jobban beugrik a kép) érkezik a mézillatú Álomtündér (inkább a téam volt aznap mézillatú), és várja az alkalmat, hogy lecsapjon rám. A fejem, mintegy megválva a testem többi -egyébként vizsgaidőszakban nélkülözendő- részétől (bár a fej is időnként ide tartozik), belemerül a jegyzetek temetőjébe, majd egy könyvborító koporsófedél rácsukodik a fejemre. Majd ezt követően az íróasztal felső polcán lévő jegyzet lege artis követi és egy csattanás kíséretében rázuhan. A temetési szertartás részletezésétől a továbbiakban eltekintek, de túl nagy ceremónia úgysem volt. A feltámadás kb. hajnalban várható. Hacsak nem...

Ilyenkor szokott segíteni a KV (kezdőknek csak kávé), ami – természetesen- a nagymama receptje szerint készül. Tehát tartalmazza a halálos adag tonogént (é.: koffein) és első látszatra ártalmatlannak tűnik. Ez csak arra jó, hogy bevehessük vele a koffeintablettát, a többi csak lé. A tablettá kávéval kiválóan vegyül, belefőzhető (ld. tablettás kávé), önmagában nem tartalmaz viszont semmilyen más rondaságot (a koffeinen kívül). Az így készült főzetet érdemes -e téren tapasztalatot szerzett-vegyésznünk által ajánlott edénybe helyezni, ha nem akarunk szétmárt, lyukas poharakat otthon. Egyet amúgy is már lefejeltem. A kotyvalék ab ovo megtámad minden konyhaeszközt, sőt az agresszívebb fajta a készítőjét is.

Most akkor a „nagymama főztje” kávé szépen egyben legurítani, mert különben nem tudom ki fog felállványozni, most este 11-kor, és neki annak a néhány jegyzetnek... Hú, de megégettem a számat! Legalább nem érzem az ízet ennek az ízének.

Utálom a kávé, remélem, ebből kiderült. Ezért sok cukorral iszom és befogott orral. A cukor miatt lassan kortyolgatni nem ajánlatos, mert párolog, és olyan lesz, mint Micimackó méze, csak jóval sötétebb. Kb. olyan sötét, mint én pathológiából, akkor este.

Hirtelen elkezd érdekelni a pathosz: Rájövök, hogy ez a világ legjobb tantárgya. Lehet, hogy én is patológus leszek. De TDK-zni biztos ott fogok, csak előbb ezt a 3 jegyzetet meg hajnali négyig keresztbe lenyelem, és utána ráiszom a maradék teát. Csak ne szédülnek annyira, a fenébe! Biztosan azért van, mert magasan ülök. Legjobb, ha a földre költözöm, oda szépen kiteritek mindent. Így ni. Most már csak a kezem remeg, legjobb lenne rátaposni, úgy kevésbé remegne, csak hát akkor

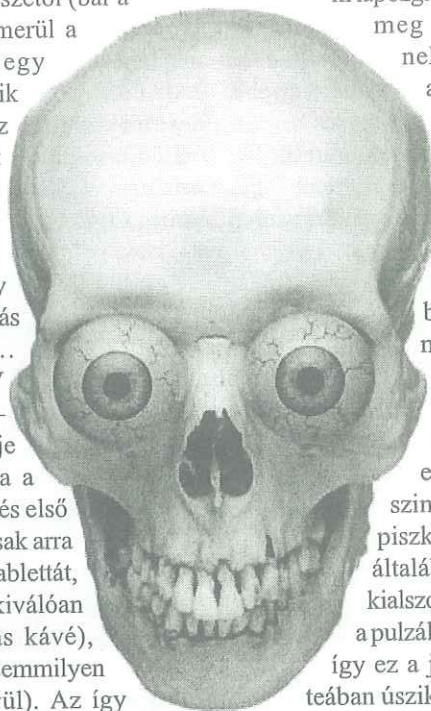
ki lapozgat? De fázok is ám piszkosul, az ujjaim meg kékülnek! Lehet, hogy majd nekrotizálnak is? Mindenesetre az amputációt nem érdemes sokáig halogatni. Majd lapozgatok a szétégett nyelvemmel. Mintha dörgött volna... Vagy mászkálnak a tetőn? Jézus! VALAKI van a padláson! Nem szoktam félni... Így. Ebben a sarokban jó lesz. Most már belátom az egész szobát, ha valami megmozdulna... Reccsent egyet az ajtó. Sohasem szokott reccsenni. Megszámolom a pulzusomat. Asszem 124. Nem túl jó. Ha azt a 2-3 extrát leszámítjuk lehetséges, hogy szinuszritmusom van. Ilyenkor senki ne piszkáljon reanimációval. Szigorlat előtt általában sikertelen. Különben is: jobb, ha kialszom magam... Már a fülemben is érzem a pulzálást. Kicsit nagy volt az a bőgre. Száraz így ez a jegyzet. Ez megoldódott. Most már teában úszik. Mindjárt megfagyok. Mozognak a

betűk ebben a könyvben. Ja, csak a kezem remeg. Ja, a földön van a könyv. Akkor földrengés van? Semmit nem tudok már csinálni. Aludni sem. Kavarnak régen elfelejtett dolgok a fejemben, és a gondolataim megelőzik az olvasott mondatokat. Minden szóról külön mondat jut eszembe.

Lefagytam, mint a Windows '95. Az óra hajnali 4-kor (ki)ütött. Forgolódom egy kicsit az ágyamban. Inkább kiviszem a bögrét, hogy legalább a szagát ne érezzem a főztömnek. (Ebből szagmintát már csak gázmaszkkal.)

Reggel van. Hogy azt a fűzfán füttyörésző zenekari társulatát! Milyen nap van ma? Lehet, hogy még mindig tegnap van? Asszem megvolt az első 48 órás napom.

-hoarpi-

Könyvajánló

„Nagy titok az, hogy bár az emberi szív vágyódik azután az Igazság után, amiben tisztán megtalálja a szabadságot és az örömet, mégis az emberek első reakciója erre az Igazságra gyűlölet és félelem”

Anthony De Mello

Ebben a számban egy érdekes és valószínűleg sok vitát kiváltó könyvről szeretnék Nektek írni. *Balogh Béla: A végső valóság* című könyve az első olyan magyar nyelven megjelent mű amelyik a materialista

és a vallásos-ezoterikus világnézet egyesítésére tesz kísérletet. Meglepő és egyben ijesztően logikus érvelésével egy teljesen új világképet tár elénk, melyben jól megfér egymás mellett a modern fizika, a karma törvénye a lélekvándorlás, és ezután már nem lesz kérdés Isten létezése illetve a halál utáni élet.

A könyv első része a modern tudományos kutatások eredményeit összegzi és von le érdekes következtetéseket belőle. Ír benne az anyag mibenlétéről és az ezirányban folyó kutatások eddig elért eredményeiről.

Ennek a lényegét a legjobban talán egy Max Planck-tól vett idézettel tudnám érzékeltetni: *“Az anyag csak önmagában nem létezik. Minden anyag csak egy bizonyos erő által keletkezik és létezik, amely erő az atomrészecskéket rezgésbe hozza, és azt az atom legparányibb naprendszerként összetartja.”* A

továbbiakban Planck egy “intelligens szellemet” jelölt meg lehetséges energiaforrásként. Foglalkozik az anyag működésével, a paranormális jelenségekkel a test és lélek kapcsolatával. Megismerjük a magasabb szférák elméletét, aminek lényege a magasabb energiaszinten létrejövő anyagi világok létezése, ezzel már magyarázhatóvá válnak olyan fogalmak, mint a menny és a pokol, a halál utáni élet.

A második részben inkább hitbéli és idealista oldalról közelíti meg az élet nagy kérdéseit. Megismerhetjük a karma törvényét, aminek lényegét egy Kafka idézettel lehetne a legjobban leírni:

„Csak a mi időről alkotott elképzelésünk teszi lehetővé a, hogy az ítéletnapról beszéljünk. A valóságban egy szünet nélkül ülésező hadbíróssággal állunk szemben.”

Bizonyítékokat sorakoztat fel a reinkarnáció mellett, többek között a Bibliából vett idézetekkel. Ír a gondolat teremtő erejéről, a hit, a mágia és a babona mibenlétéről.

Megismerjük a különböző asztrális világokat melyek sokkal összetettebbek, mint a zsidó-keresztény hit menny -pokol -tisztítótüze, ezek analógiái azonban megtalálhatók. Szóval ha nagyon unatkoztok, érdemes lesz ezt a könyvet elolvasni, hívőknek és nem hívőknek egyaránt.

-sZs-

Még mindig néhány utolsó mondat:

- Ich bin Partizan!
- Ezeket a gumiköteletket mindig átvizsgálják ugrás előtt!
- Gyere nyugodtan. Amúltkör is 24-en mentünk le a lifttel.
- Tornatanár: gyerekek minden gerelyt hozzám!
- De aranyos kutya vagy, úgy megsimogatnálak

- Feltaláltam a vízűtéses transzformátort !!!
- Megyek, kipróbálom az új görkorim
- Űrturista: Mi ez a gomb?
- Itt pont jó lesz, ebből a kanyarból jól látni az egész versenyt!
- Ma öt éve tudtam meg, hogy pozitív a teszttem
- Micsoda? Mit nem merek?

Ilyen még nem volt!

NÉHÁNY SZÓ A BELSŐ NYELVVIZSGÁKRÓL

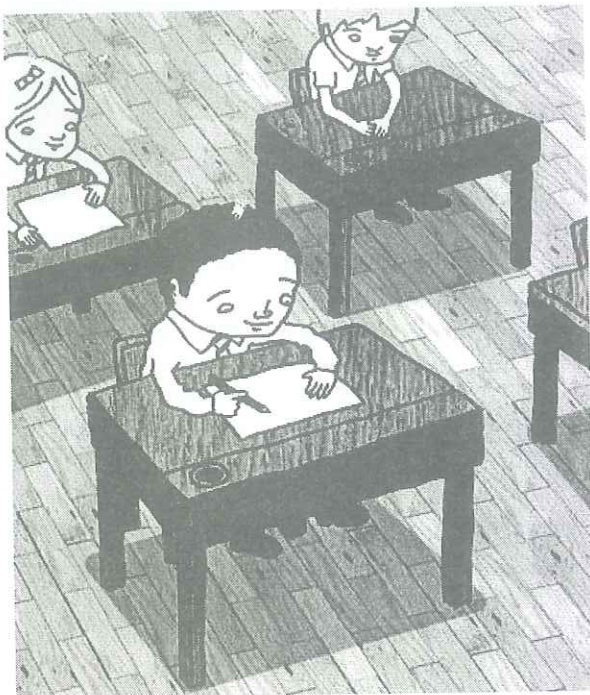
“Ilyen még nem volt!” - mondhatná egy vásári kikiáltó, ha a vizsgáztatás vásárban árult szolgáltatás lenne. Szerencsére nem az, bár bizonyára sokaknak van legalább egy olyan története, amelyből ennek az ellenkezője derül ki, különösen magyarországi nyelvvizsgák bizonyítványait illetően. Esetünkben azonban nem erről van szó. Mindössze arról, hogy a Nyelvi Intézet - a HÖK kérését teljesítve - az idén először olyan szaknyelvi vizsga-alkalmat kínált, amellyel eddig példátlan módon 300 hallgató élt. A kérés, és az ezt követő felajánlás lényege az volt, hogy az év végi vizsgák számát eggyel csökkentve, a lehetőséggel élni kívánó hallgatók a vizsgaidőszak megkezdése előtt, a szorgalmi időszak egyik hétfői napján teljesíthessék angol szaknyelvi vizsgakötelezettségüket, amely a diploma megszerzésének is feltétele.

Aki a szaknyelvi vizsga szabályait ismeri, szinte elborzad annak liberalizmusától, hiszen ez az egyetlen olyan vizsga az egyetemen, amelyen nem lehet megbukni, viszont akárhányszor, minden “priusz” (indexbe való bejegyzés) nélkül neki lehet futni, eddig kizárólag vizsgaidőszakokban. Az igaz, hogy a hőskorban ennek a vizsgának (melegen) ajánlott (sőt talán kötelező) időpontja a 2. évfolyam befejezése után volt, ez azonban az idő múlásával “egyre feljebb csúszott”, majd feledésbe merült. Így mindenki saját belátása szerint élt szabadságával, ami azt jelentette, hogy a hatodév megkezdése előtt, de legkésőbb a diploma megszerzéséig kellett letenni.

Ennek az idilli állapotnak szakadt vége az idén, amikor a szabályok - egyébként sokak szerint jogos és kívánatos - leporolása után az érdeklődés a vizsga iránt az eddiginek kb. ötszörösére nőtt. Időközben a vizsga felhasználó-barátságát a Nyelvi Intézet azzal növelte, hogy egyszerűen kiemelte belőle a feleletválasztó nyelvtan-nyelvhasználati tesztet, amely sokak szerint - indirekt mérőeszközként - inkább volt alkalmas a hallgatók termen belüli kommunikációs készségeinek finomítására, semmint a szaknyelvi készségek mérésére. Maradt a szövegértési feladat és a fordítás magyarról angolra.

Előbbi felelet-választó jellegét sikerült korszerűsíteni, aminek elsődleges célja az egy légtérben folyó, többszornás nem-verbális kommunikáció minimalizálása volt. A szövegértési vizsgarészen ennek ellenére jó eredmények születtek, amit így már jóleső érzéssel hozhatunk összefüggésbe hallgatóink angol orvosi szaknyelvi olvasási készségeinek fejlettségével. A fordítás sem sikerült rosszul, bár itt már többen súrolták a lécet, sajnos néhányan alulról. A töréspont (mindkét vizsgarészben 50% + 1 pont) az orvosi hivatást választók között nem váltott ki meglepetést vagy felháborodást, hiszen a beteg szemével nézve, egy ilyen teljesítmény pontosan az “épp hogy élek” kategóriát jelenti, ami ezen állítás múltidejű változatához képest elismerten minőségi különbséget jelent. A számszerű eredményeket a következő táblázat mutatja:

A szabályok szerint a szövegértési feladat teljesítése esetén alapfokú bizonyítvány jár, ez azonban nem elégti ki a diploma-szerzés feltételeit. Azoknak, akik ezt az akadályt sikerrel vették, de a fordítási feladatban nem érték el a kívánt szintet, a legközelebbi alkalommal (2003 augusztusa) már csupán a fordítást kell megismételniük.

Az a néhány vizsgázó, akiknek a fordítás sikerült, a szövegértés viszont nem, sajnos csak az egész vizsga megismétlésével javíthatnak. Emögött a filozófia az, hogy az angol nyelvű szakszövegolvasás olyan alapvető tevékenység egy orvos / fogorvos / gyógyszerész számára, hogy a minimum-szint elérését mindenképpen meg kell követelni tőle. Az egyébként igen ritka, sikertelen szövegértés - sikeres fordítás kombináció esetén utóbbi sikerét egyszerűen véletlennek tekinthetjük. Ezt a részletes elemzés egyébként vissza is igazolja, vagyis ilyenkor a fordítás eredménye rendre a "lécrezgető" kategóriába esik.

A Nyelvi Intézet munkatársai saját, és mások megítélése szerint is jól vették a szokatlan akadályt, amelyet a 300 fős vizsgáztatás jelentett. A dolgozat iratása és értékelése idejére az intézetben bölcsészekre egyáltalán nem jellemző félkatonai szigor és porosz rendszeresség került bevezetésre, amelybe a vizsgatermekbe történő beengedés előtti személyazonosság megállapításától a vizsgadolgozatok

írásban történő átvételén át a rendkívül szigorú értékelési protokollokig-minden olyan dolog beletartozott, ami csak egy humán beállítottságú tanártól idegen lehet.

Mindez természetesen mit sem ért volna, ha a vizsgázók oldaláról nem kaptuk volna meg a maximális támogatást. Csak a dicséret hangján lehet szólni arról a hallgatói hozzáállásról, amely a pontos érkezéstől a szigorú ültetési rend elfogadásáig, illetve a kétórás vizsga egyhuzamban zokszó nélkül való végig-üléséig terjedt. Szerencsére idén nem történt "homályosítás", azaz a terem világításának félgözzel való működtetése. Így bízhatunk abban, hogy a vizsgázók a vizsga után is megőrizték éleslátásukat (vagy látásélességüket).

-RNG-

Tíz szentencia

1. A kutyán kívül a könyv az ember legjobb barátja. A kutyán belül ugyanis olyan sötét van, hogy lehetetlen olvasni. (Perelmann)
2. A felnőtté válás biztos jele amikor felfedezzük, hogy a hangerő-szabályozó gombját balra is el lehet fordítani. (Lingers)
3. Meghívtak egy konferenciára, ahol a korai magömlésről volt szó. Öt perccel korábban érkeztem, de már mindenki elment. (Ismeretlen)
4. Az ember néha szélvédő, néha meg bogár. (Mark Knopfler)
5. Fogyókúráztam, nem ittam, nem dohányoztam és nem nőztem. Így azután tizennygy nap alatt vesztettem két hetet. (J. E. Lewis)
6. A modern művészetet legalább olyan nehéz megérteni, mint a cselekményt követni a betűtészta levesben. (Internet Graffiti)
7. A sikernek két alapszabálya van: 1. Soha nem mondunk el mindent, amit tudunk. (Roger Lincoln)
8. Egyetlen pohárka italtól is berúgok már. Csak azt nem tudom, hogy a tizennyolcadik vagy a tizenkilencedik pohár. (G. Burns)
9. A szex két ember között a legszebb dolog. Csak nehéz bejutni közéjük. (Woody Allen)
10. Feltaláltuk az atombombát. Mennyivel különbek nálunk az egerek. Nem ők találták fel az egérfogót. (Belinda Carlisle)

-vacsesz-
j.vancsodi@freemail.hu

Medikus

Napok

AVAGY AZ A SZESZÉLYES ÁPRILIS

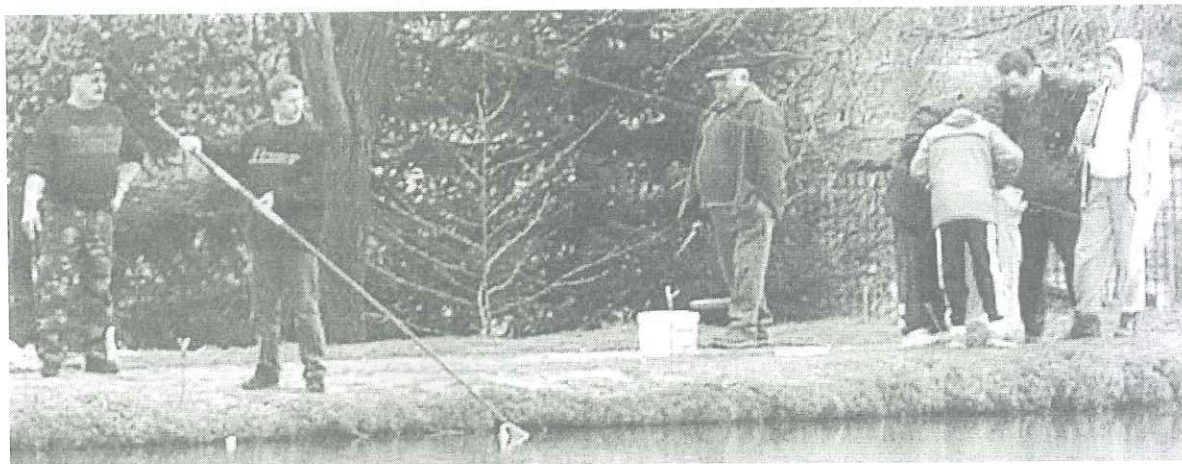
Szokás szerint ez év áprilisában is megrendezésre került a Medikus Napok nevű rendezvénysorozat. Már egy hónappal korábban nagy volt a készülődés a HÖK háza táján. Nagy erőbedobással szerveztük a programokat, így hát aki nem vett részt rajtuk, annak ejnye-bejnye és szégyellje magát, na meg sajnálhatja, amit kihagyott. Már ami végül megrendezésre került. Mert ugye a beépített emberünk kissé szétszórt volt, és elfelejtette megrendelni a jó időt.

Hétfő délután ismét lehetett lovagolni bogárdpusztán. A program immáron hagyományosnak mondható, de az idén volt némi változás. Azt hiszem nem kis meglepetéssel szolgált, hogy el kezdett esni a hó. Én is egyre inkább aggódtam, hogy másnap Pécsudvardon meg fogunk fagyni a Paintballon, ami iránt a legnagyobb volt az érdeklődés, kb. százan jelentkeztek. Az időjárás dacára azért este jót bulizhattunk a Labirintusban. **Kedden** reggel kinéztem az ablakon, és nálunk a Kertvárosban kb. 2 cm hó volt. Á, gondoltam, még biztosan félig alszom. Majd a kávé után. A kávé után is ott fehérlett a hó a fű között és a kocsik ablakán. Így hát már tudtam, és a jelentkező nagy része is, hogy a napi program ugrott. Azért még a szakadó hóban is akadt 4-5 lelkes ember, aki várta a buszt. Gondolom ezek után az sem meglepő, hogy a **szerdai** éjszakai túrát is stornóztuk. Megrendezésre került

azonban a Humsirc szervezésében a Gógyszeripari állásbörze, melyről Sztaniszláv Áron cikkében olvashattok. **Csütörtökön** az időjárás úgy-ahogy megszánt bennünket, és már nem volt hó, csak némi eső. Így a szabadtéri Show-sonka vetélkedő is a B koli ebédlőjébe kényszerült. A hely szűke azonban egy cseppet sem rontotta a hangulatot. A nézők és a versenyzők kedve is egyre jobb lett, ez utóbbiakét a „versenyautók üzemanyaga” is fokozta. A sexualis töltet sem hiányzott a feladatokból, még azokból sem, amelyekben eredetileg nem volt. Jól tükrözte ezt a 78-as csapat (Confabula és A koli fűzőjából) újraélesztési kísérlete, de végül, bár kissé rendhagyó módon, sikerült, és Tamara életben maradt. Hogy a zsűrit ez kápráztattate el, vagy inkább banánra történő óvszerfelhúzás, esetleg valami egyéb, azt nem tudom, de ami tény, hogy a 78-as csapat győzött. **SZÉP VOLT!** A díjazás finom malachússal történt, aztán jöhetett a karaoke. **Péntek** ismét a horgászoké volt, atavalyihoz hasonlítva klasszissokkal jobb időben, de erről majd Domány Eszter ír sok szépet és jót a következő számban. Este az ER Film Club keretében a Hukkle c. filmet láthattátok. **Szombat** pedig a Medikus Bál napja volt, amiről nem hiszem, hogy túl sokat kéne itt regélnem...

Remélem azért, hogy mindenki megtalálta a nekivaló programot, és sikerült jól éreznie magát, és a szünetben mindent kipihenni, hogy nekifuthassunka közelgő vizsgaidőszaknak.

- Sofi -

Gyógyszeripari

A TANULSÁGOS NAP

Állásbörze

Április közepén rendezte meg a Magyar Orvostanhallgatók Egyesülete, az Assens Kft-vel karöltve, az első Baranya Megyei Gyógyszeripari Állásbörzét. A sok szempontból hiánypótló esemény vegyes tapasztalatokat hozott.

A változó rezidensképzési rendszer, az egyre bővülő gyógyszeripar, sok új lehetőséget kínál az Általános Orvostudományi és Gyógyszerészeti Karon most végző hallgatóknak. A nemzetközi vállalatok, a magánszféra a versenyképes ajánlatok mellett, számos olyan kihívást is állít, amire a hallgatók többsége nem tud, választ adni. Az állásinterjúk, a pályázás és ön-életrajzírás ismeretlen világot jelentenek a medikusok számára. A karrierkonferencia célja, hogy irányvonalat adjon, a lehetőségek mellett sok bizonytalanságot is rejtő jövőre.

Sajnos, sok előadás elmaradt, amelyek az orvosi képzés és az Európai Unió csatlakozás összefüggéseit elemezték volna. A rezidens fórum sok érdeklődőt vonzott, ám nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Köszönhetően a képzés éppen folyamatban lévő változtatása miatt, konkrét válaszokkal nem tudtak szolgálni.

A kiállító gyógyszeripari vállalatok szintén vegyes tapasztalatokkal zárták a rendezvényt. Fontos lehetőség volt ez számukra, hiszen egyetemünk régiójában szakmai állásbörzék hiányában, nagy igény van a szakemberek iránt. A versenyképes állásajánlatok ellenére, a hallgatók bizalmatlanul viszonyultak a cégekhez. Az alacsony érdeklődést magyarázhatja, hogy a hallgatók többsége, függetlenül az anyagi és elhelyezkedési lehetőségektől,

továbbra is a gyógyítás területén szeretne dolgozni. Fontosnak érezzük azonban, hogy a lehetőségek széles skáláját bemutatva mindenki számára biztosítsuk a megfontolt választás lehetőségét. Bízunk benne, hogy a jövőre megrendezett folytatáson, már kevesebb félelem, és bizonytalanság lesz érzékelhető.

Ez úton szeretnénk köszönetet mondani Pécsi Tudomány-

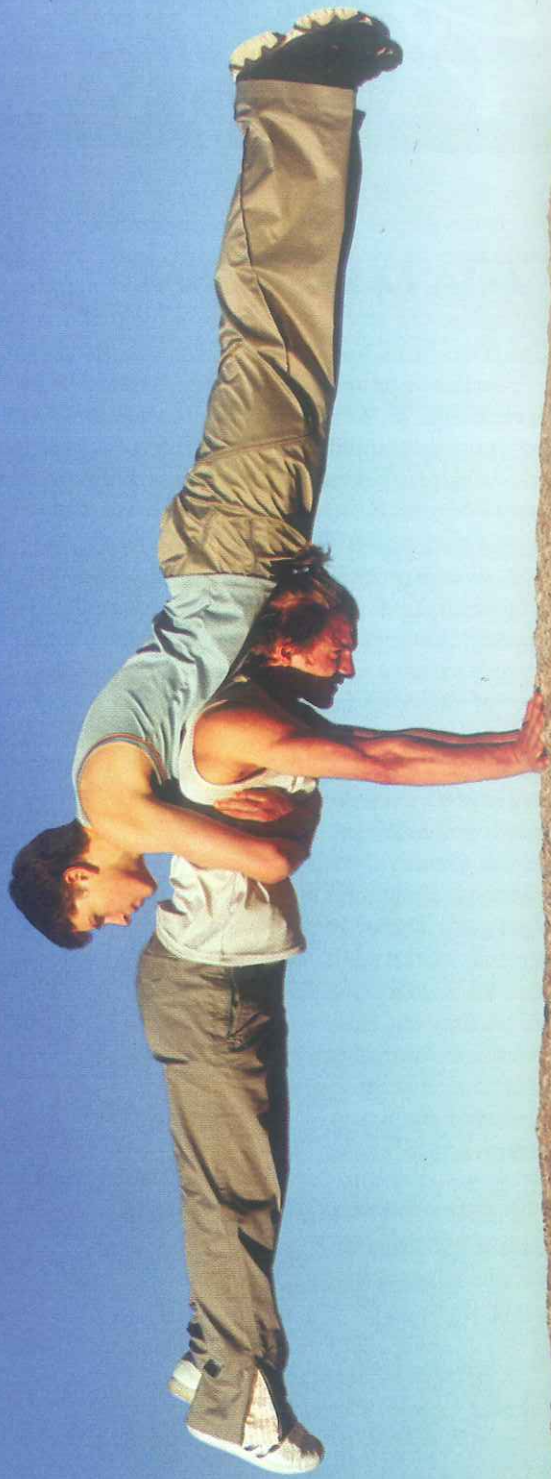
egyetem Általános Orvostudományi Kar Dékáni Hivatalának, a Továbbképző Központ munkatársainak, valamint az oktatástechnika szakembereinek azért a felbecsülhetetlen segítségért, amivel lehetővé tették, hogy programunk gördülékenyen működhessen.

-Sztaniszláv Áron-

EGYÜTT, EGYMÁSÉRT!

Fiatal vagy, teli ambíciókkal, és keresed a nagy lehetőséget. Tudod, hogy mit akarsz, és már megmutatnád magad a munkában, de még sok mindent tanulnál.

A Pfizernél az önálló munka és a kreativitás alapkövetelmény, a szakmai továbbképzés pedig a munkafolyamat szerves része. Nálunk a legjobbat nyújthatod önmagadból, amihez minden feltételt biztosítunk, így közös sikerünk egyetlen záloga a kiváló teljesítményed. Világszerte elismert termékeink, az általunk elvárt magas szakmai színvonal és dinamikus üzletpolitikánk révén biztos jövőt és kiemelkedő kereseti lehetőséget kínálunk.

A világ első számú gyógyszergyártójaként mindent megteszünk, hogy munkaadóként is elsőnek tekintsenek minket. Veled együtt szeretnénk hasznossá válni közvetlen környezetünk számára, jobbá és egészségesebbé tenni valamennyiünk életét.

Life is our life's work

www.pfizer.com

Mesterségünk címere:

Medikus

K o r a áprilisi nap-sütéses csütörtök volt, mikor a busz begördült az egyetem udvarára.

Gyorsan fel is szálltunk rá, hogy minél hamarabb elindulhassunk. Az előző nem is volt olyan nehéz – hiszen kevesen maradtunk a feliratkozottakhoz képest (ejnye – bejnye az otthon ülőknek!). Jóindulat kell hozzá, hogy azt mondhassuk : olyan busznyira volt elegendő a megmaradt kis csapat! Az indulással nem igazán voltak gondjaink, bár a „hogyan lehet tele parkolónál, szűk helyen megfordulni” című fejezet már jókora fejtörést okozott...

Végre elindultunk: jókedvűen, ötletekkel és kíváncsisággal telve!

Ja, hogy még nem említettem, hogy hová is tartottunk?!

Hát persze hogy Szegedre..., hogy részt vehessünk

az ott megrendezésre került Medikus Találkozózn. Az út egész hamar eltelt, hiszen – a néhol hullámvasútra emlékeztető göröngyök ellenére – egész jól elütöttük az időt!

Pár röpké óra árán végre valahára elértük az úti célt jelentő nagy (réthez hasonlatos) placchoz, ahol akkor számos sátor állt a rendezvény miatt. Óriási jókedv és kedves rendezők fogadtak minket és egyben elkalauzoltak a programok rengetegébe! Kaptunk szép zöld pólókat, amiben még ha akartunk, akkor sem tudtunk volna elkeveredni a tömegben. A bátrabbja (vagy inkább a kevésbé éhesebbje) egyszeriben rohant is, hogy „paint-ball” - ban mérje össze az erejét! Az eredmény: agyonizzadt, itt-ott neonzöld (mert hogy jobb színű festékpátron nem akadt) plecsnikkel tarkított harcosok. Majd elfelejtettem, hogy a nyakunkba került egy bizonyos „lifegő” is, amivel bejuthattunk a rendezvényekre, ráadásul koránt sem mellékesen kaptunk egy jókora pohár ingyen itókát és egy adagot a már szaftosan illatozó Bimbóból (így hívták az ökröt, amit megsütöttek)! Kaja után úgy döntöttünk, nem akarunk kimaradni a kamionhúzó versenyből sem! Sajnos nem a legelején indultunk, így a mi húzásunkat a jármű hátsó

fertályánál is erőteljesen nehezítették... De a többiek már tőlünk is kaptak egy kis ellenőketet! Mindezeket egybevetve mégis elcsíptünk egy második helyezést.

Egyre fokozódó vidámságunk jeleként – amit azok a fél literek is felturbóztak – nekiálltunk táncikálni a színpad előtt... Élveztük a jobbnál-jobb számokat előadó zenészek muzsikáját, és nekik is jól esett, hogy az a kupac „őrült zöld pólós” (akiket a szervezőknek néztek pedig pécsiek voltak) egyre inkább meghozta a hangulatot!

Egyszóval: királyság! És mindezt még tudtuk fokozni... Miután a koleszban lecsutakolva magunkat új erőre kaptunk, célba vettük a Dóm teret, ahol várt ránk az egyetemes vetélkedő! Csak ízelítő a feladatokból: volt ott (lavórnyi!) vodka – narancs szürcsölés szívószálakkal, aztán a már jól ismert Forma 1- es futam 4 keréken – akarom mondani négy cipőben, tankolással megspékelve - no meg a cigizés legnyakatekertebb módját is a vendéglátóink elé tárhattuk, nem beszélve a szenzációs teljesítményről, amit a sörivás terén Jucus mutatott be... Sőt még dalt is fabrikáltunk! De meg is hozta gyümölcsét a megfeszített munka. GYŐZTÜNK! Örömmünkben még egyszer előadtuk ősi Medikus Himnuszunkat, aztán indulhatott a banzáj! Hajnalig rendesen kitomboltuk magunkat, aztán még jöhetett egy

kevés kis szunya, hogy aznap később ne legyünk, csak négyrét gyűröttek...

Sajnos csak a délelőtt volt a miénk, hiszen indult vissza a buszunk Pécsre. De bátran ajánlom mindenkinek, akinek megjött a kedve, hogy maga is részt vegyen egy hasonlóan...

Találkozzunk jövőre! Mi ott leszünk...

Hízen : „eljöttünk hát kamiont húzni, jobban, mint itt bárki más, mert a P(o)TE - sok győzni jöttek, s meg is teszik, nem vitás!”

-gi-

Öreg néni elmegy az orvoshoz:

- "Doktor úr, hogy is hívják azt a német urat aki otthon mindig eldugja a dolgaimat?"
- "Alzheimer, Mari néni, Alzheimer..."

Mi az? Fekete a törzse és fehér levelei vannak.
- Néger postás

-Miért szorítja a szöszki mindkét kezét a fülére?
-Hogy nehogy elröppenjenek a gondolatai.

Két szelet csokoládé leesik az asztalról.

- Jaj nekem, két bordám is eltörött! - panaszkodik az egyik.
- Az még semmi! - siránkozik a másik.
- Én meg pont a mogyoróimra estem!

Finn vicc:

- Hé, Pekka, milyen volt az idei nyár?
- Nem tudom, mind a két nap részeg voltam.

Mi a különbség a felső tízezer és a női lábak között ?

- Semmi. Egyiket sem kritizálni kell, hanem bejutni közéjük.

Readme.txt

Ezúttal egy lelkes olvasó cikkét olvashatjátok az inka néven ismert népről és birodalomról, remélem tetszeni fog. Ha van ötletek, hogy mi legyen a következő téma, akkor juttassátok el hozzám.

-zs-

EI CONDOR PASA - A KONDORKESELYŰ RÖPTE

Az inkák eredetmondája szerint Inti, a Nap elküldte az emberekhez a fiát, Ayar Mancot és a lányát, Mama Ocllut, hogy elvigyék hozzájuk a civilizációt. A testvérek hosszú vándorlás után egy gyönyörű völgybe értek, ahol felépítették Cuscot, a birodalom fővárosát. Ayar Manco feleségül vette nővérét, felvette a Manco Capac nevet, és megalapította az első inka dinasztiát.

Az uralkodó osztály az erkölcsi erőt és a tekintélyuralmat képviselte. A birodalom élén az inka állt. Nem volt zsarnok, nem uralkodhatott abszolút hatalommal. Bár döntését, akaratát megváltoztathatatlannak tartották, a fontosabb határozatok az államtanács ülésén születtek, amely többnyire az uralkodóház tagjaiból állt. Az inka a legidősebb nővérel kötött rangszerinti házasságot, és az ebből eredő fiúsarj lett a trónörökös. Az uralkodónak ágyasai is lehettek, akinek ha királyi házhoz tartozott "palla", ha máshonnan származott "mammacuna" volt a neve.

A tanulás az arisztokrácia kiváltsága maradt. Voltak katonai és főiskolai intézmények is. A legelőkelőbb iskola Cuzcoban működött. A növendékek az első évben a hivatalos runa-simi /quechua/ nyelvet sajátították el. A második évben tanulták a vallási misztériumokat, a harmadikban a quipu /somózott fonal/ emlékeztető rendszerét, statisztikát. A negyedik évben megismerkedtek a kormányzati ágakkal, matematikai, csillagászati, földrajzi, történelmi, közigazgatási tudományokkal. Ezzel párhuzamosan a királyi család fiai a legkeményebb katonai kiképzésben részesültek.

A magas rangú papok szintén az arisztokráciához tartoztak. Az uralkodó vallás fejedelme a "Villac Uma" a Nagy Főpap.

A legnépesebb társadalmi osztály a "hatun runaké" a közembereké, akik kézművességgel és mezőgazdasággal foglalkoztak. A "camayocok" kézművesek speciális munkakörben dolgoztak: "coricamayoc"-aranyműves, "sonocamayoc" fazekas, "tanticamayoc"-kelmefestő. Az alapvető tevékenység a föld megművelése volt. A "tupu"-kat, parcellákat három részre osztották: a Nap, Inca, és a közösség részére. Hegyvidéken teraszokat alakítottak ki, melyekre termőföldet hordtak. A földeket a magasabb termés hozam érdekében trágyázták. Mémőkeik öntözőcsatornákat és vízvezetéket építettek a földek vízellátására. Egy-egy ilyen csatorna gyakran több száz km hosszú volt. Számosat még ma is használ a lakosság. Többféle

növényt termesztettek: kukoricát, burgonyát, pirospaprikát, paradicsomot, hüvelyeseket, batátát, quinoát az "andok rizsét" és végül cocat. Háziállataik a láma, alpaka és a vad vikunya, tengerimalac, szárnyasok. A lámát teherhordásra használták. Az állatok gyapja ruházat és szőttek alapanyaga. A szabadonélő vikunya finom gyapjából készült ruhákat csak az előkelők viselhették.

Az inka törvények szigorúan tiltották a lustaságot. Még maga az uralkodó is díszítő munkákat végzett szabadidejében, a hercegnők vallási szertartások alatt is fontak. A típegő gyermekek és az idős emberek is dolgoztak.

A társadalom legkisebb egysége a tíz családból álló tized, az "ayllu" volt, élén a választott vezető, a "chunca-camayoc" állt. Tíz-tíz családból álló csoportok században egyesültek, végül a birodalom négy nagy tartományra, "suyu"-ra oszlott, élükön a királyi család egy-egy sarjával. A szervezett közigazgatást a jól képzett inka utak tették lehetővé. Ezeken haladhattak a gyorsfutású "chasqui"-k, futárok. Az úthálózat 16.000 km hosszú volt, 20 km-ként egy-egy "tampu"-val, szálláshellyel, ahol az utasok és a chasquik megpihenhettek.

Az adót a nép munkával, terménnyel, szövetekkel róttá le, melyeket a központi raktárakba szállítottak be. Innen kaptak házasságkötéskor ruházatot, vetőmagot, éhínség esetén a raktárakban összegyűjtött élelmet osztották szét a nép között. A felhalmozott javakat a quipuk /csomózott fonalak/ segítségével tartották nyilván. Ez a "quipu-camayoc", raktárfelügyelő feladata volt.

Vallás, istenek:

Viracocha, az inkák főistene, teremtő isten. Az inka mítoszok szerint ő és segítői teremtik meg az első embereket és tanítják meg őket a műveltség alapelemeire. Intülapát a mennydörgés, villám, jégeső, záporosó

istenét különleges tisztelet övezte. Inti, a Nap, az Inka Birodalom hivatalos főistene. Tisztelete összemósódott, fiának, az Inkának a kultuszával. Az Inka, mint a Nap fia, isten volt. A legjelentősebb ünnep az Intip Raymi a júniusi napfordulóhoz kapcsolódott. Szeptemberben a coya (királynő) a Holdnak, a Nap nővéreinek és hitvesének mutatott be áldozatot. Az áldozati ételeket a Napszűzek készítették el, akik gondos nevelésben részesültek. Halálbüntetéssel sújtották azokat, akik megsérteni, vagy érinteni merészelték őket.

Tisztelték még a huakákat (szent dolgok), amelyek lehetnek barlangok, tavak, hegyek. Tisztelet övezett egyes csillagképeket is, például a Láma-csillagképet, amelyről azt tartották, hogy éjszakánként leszáll a földre. A Láma-csillagkép köti össze a Tejutat a Nappal, az ősök birodalmát az istenekével.

Nagyobb ünnepek, vulkánkitörések alkalmával gyerekeket is áldoztak. Ez volt a capac-cocha szertartás, amelynek neve a hírvivő (cachawi) szóból származik. Hitük szerint a gyermekek hírvivő lelke visszatér a törzsek által tisztelt csillagokba.

-Zsanett-

Egy év terápia után a pszichiáterem azt mondta nekem: "Lehet, hogy az élet mégse való mindenkinek."

Larry Brown

Egy ivászzal töltött éjszaka után nem tudok rosszabbat elképzelni, mint arra ébredni, hogy fekszik melletted valaki, akinek nem emlékszel a nevére, hogy hol találkoztatok és hogy mitől halt meg.

Laura Kightlinger

Légy önmagad. Mindenki más már foglalt.

Gilbert Perreira

Az ember kivételével minden állat tudja, hogy a legfontosabb dolgunk az életben élvezni azt.

Samuel Butler

Óvakodj a türelmes ember haragjától.

J. Dryden

Fogász- oldal

Szeretnék most a külföldi cseregyakorlatokról írni néhány sorban. Azt hiszem, ezidáig a hallgatók többsége nem nagyon tudott arról, hogy a fogorvostanhallgatók is tölthetik külföldön a nyári gyakorlatukat. Ezen próbáltunk meg változtatni. És azt hiszem egész jól sikerül is, bár igazából majd csak a jövő évtől indul be komolyabban.

Kidolgoztunk egy országos pontrendszert, amely alapján a pályázatokat elbíráljuk. Mi is kell ahhoz, hogy Te is kijuthass? Először is MFHE tagnak kell lenned. A tagság mindig egy tanévre szól, tehát minden szeptemberben meg kell hosszabbítani, ezen kívül minél több pontra lesz szükséged, hiszen az elbírálás országos, Antal Márk (Szeged) Nemzetközi cseregyakorlatfelelős hatáskörébe tartozik. Pályázati adatlaphoz a Diákirodán juthattok, majd ezt kitöltve, a kért anyagokat csatolva a beadási határidőig kell visszahozni. A pontozásban a tanulmányi átlag, a nyelvvizsga, a TDK munka, a közösségi tevékenységek és az MFHE tagság, ill. az MFHE-ben végzett közösségi munka a döntő. Itt is különös hangsúlyt fektettünk a két utóbbira. Így például egy év tagság 6 pontot ér. Érdemes tehát minél előbb tagnak lenni, hogy mire harmad v. negyed évre kerülsz, és külföldre szeretnétek utazni már akár 18 vagy 24 pontotok legyen. A közösségi munkákba tartozik, ha valaki segít valamely általunk szervezett rendezvény megszervezésében. Itt említeném még meg, hogy az idén

még valószínűleg nem, de a következő évtől mi is fogadunk külföldi hallgatókat itt Pécsen. Így szükségünk lesz a Humsirc-hez hasonlóan CP-kre, azaz ún. Contact Person, akik a külföldi hallgatókkal foglalkoznak, programokat szerveznek nekik, és elkalauzolják őket a városban és a környéken. Természetesen ezt a munkát is pontokkal jutalmazzuk. A jövő évi terveink között szerepel még több prevenciós program beindítása is, amelynek munkatársai a jó munkáért szintén pontokat kaphatnak. Mindenkiiben jogosan merülhet fel a kérdés: „Elfogadják itthon a kint töltött időt?” A válasz: igen, vagy részben. Mind harmad, mind negyed év végén 4 hét a kötelezően letöltendő gyakorlati idő. A harmad évesek esetében az Egyiptomban végzett 4 hét teljes egészében elfogadásra kerül, mivel ez az egyetlen ország, ahol engednek beteghez nyúltni, más országokban csak aszisztálásra van lehetőség. A többi esetben a kint töltött gyakorlat, hosszától függetlenül egy hétnek számít be itthon.

Remélem sikerült felkelteni az érdeklődésedet, akinek kérdése van, írjon az mfhe-phb@primposta.hu e-mail címre.

Muzsek Zsófia
MFHE

Tájékoztatási és szervezési Elnökhelyettes

101.2 PÉCS
JUVENTUS
R Á D I Ó

Vena literatura

üdv
 magányom
 láz
 a vázban
 izzadt
 vágyak
 jő, hogy jöttetek

levetkőztem
 egy tükörben
 s meztelen
 zajom
 törötten
 csöndembe vāj
 azt rontja meg

szélesre
 metszettem
 számat
 s mosolyomba
 fulladt
 a bánat
 fémek kis
 hangok halk
 szilánkjain

nem értem
 miért nem
 jő egy
 boldogan
 csak
 szenes
 kandéként
 bevilágítva
 gyertya-
 lángjaim

érzéseim
 rongyos kis
 kurvák
 testükön
 a szégyen-
 pirosság
 nyomát
 hagyták
 szavaim

valami fajt
 izzott az
 éjjel
 rothadtak
 emlékeim
 a széllel
 szemembe
 szórtam
 hamvaim

pusztuljatok
 tőlem nem
 látok
 utolsó
 megtűrt
 hazudott
 vāj-álmok
 eltakarjatók
 bennem
 az
 űrt

Gastro -oldal

KÉTSAJTNÉGYBORS

Néha van az ember úgy, hogy le akarja eresztetni a fáradt gőzt. Nos, életünknek mi is hasonló stációjához érkezünk. Úgy gondoltuk, egy kis eszegetés, társasozás, iszogatás senkinek sem árthat. Tehát össze-
verődtünk hárman nők. Mindenki hozta a recipéit, aztán ment az eszmecsere. Tanult kolléganőim mennyei kétsajtos tésztát készítették, jómagam tonhalas bab-salátával emeltem az este fényét. A konyhában párhuzamosan folytak a munkálatok.

Akkor először a tészta: meg kell mindennek előtt főzni. Természetesen só és olaj kell a vízbe, nehogy letapadjon vagy túl ízetlen legyen... Elegendő 8-10 perc főzés neki, az alatt kerül az „al dente” állapotába. Leginkább megfelelő erre a célra a farfalle. Míg a tészta puhul, érdemes összeaprítani némi márványsajtot, három személyre olyan 15 dekát, és lereszelni durván ugyanannyi füstölt sajtot. Serpenyőben kevés olajon megfuttatunk 5-6 gerezd fokhagymát, természetesen összepréselt állapotában és a lecsöpögtetett tésztát ráöntjük. Sűrű kevergetés mellett megpirongatjuk kissé, csak annyira, hogy a masnik széle arany barnává váljon. Mikor jól átforrósodott a cucc, nyakon öntjük a sajtokkal és szórunk bele ízlés szerinti mennyiségben „négybors” fűszerkeveréket. Ez fekete, fehér, zöld és rózsabors összetételű. Általában egészben

lapul kis pléhdobozokban a nagy hypermarketek polcain. Tehát valahogy kisebb darabokra kell a borsokat szedni. Lehet őket darálóba helyezve porítani, de akik a rusztikus konyha hívei, nyugodtan rámehetnek klopfolóval is, természetesen előzőleg megtéve minden óvintézkedést. Fontos, hogy ne felejtjük ki a sót sem művünkből, azt is

mindenki a szája íze szerint adagolja. Mikor a sajtok megömlöttek és szálát lehet belőlük húzni a fakanállal, tálalásra kész az étel. Meg lehet még bolondítani kevés vékonyan szelt olivabogyóval, attól lesz szép színes.

Most jön a saláta: 5-6 paradicsomot kockáztam fel, egy konzerv vajbabot lecsöpögtettem (előtte azért felnyitottam), villával összetörtem és becitromoztam két doboznyi tonhalat, melyeknek a levét (lehetőleg olajos változat) megmentettem, felaprítottam és besóztam egy nagy fej hagymát, és megint csak lecsöpögtettem kevés olivabogyót. Ezeket mind összekevertem egy nagy tálban és tálalás előtt meglocsoltam a követ-

kező öntettel: a tonhal félretett leve, só, bors, egy kávéskanál porcukor, fél citrom leve, frissen aprított bazsalikomlevél és szardellapaszta, szintén egy kávéskanálnyi.

Mikor ezt mind beraktuk az arcunkba, a maradék citromhoz megittunk némi tequilát és víg rizikózással töltöttük az este hátralevő részét.

-fidel gastro-

Művi

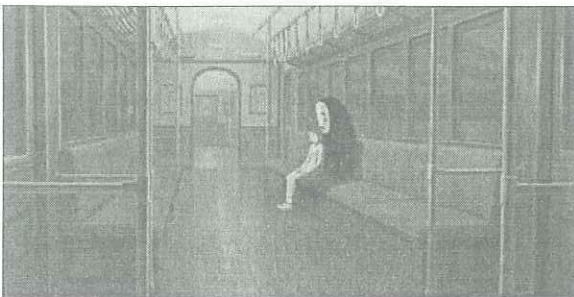
Kritika

CHIHIRO SZELLEMORSZÁGBAN

Április 2-a van és egy kimerítő Orvosi Kommunikációs gyakorlat után nincs kedvem hazamenni és újra nekiesni a tankönyveknek, úgyis 6-kor szerkesztőségi ülés lesz. Van egy csomó szabadidőm, így értelmes dologgal töltöm ki. Menjünk moziba. Első akadály, meggyőzni a barátnőmet, hogy ő is kövessen a kikapcsolódás mennyországába. Második akadály, megvárni egy buszt, amely kivisz a Plázába. Első két misszió teljesítve, így megérkeztem a multiplex mozi kapujához, ahol a villódzó mozi világ várt. Az utolsó, és egyben a legfontosabb problémával álltam szemben melyik filmet nézzem meg a felvázolt kb. 8 lehetséges közül. Japán animációs mesefilm, mintha láttam volna az előzetest és elég érdekesnek tűnt, hogy felkeltse a figyelmemet. Ez jó lesz ma délutánra némi pihenésnek, és változatosságnak a szürke hétköznapiak mellé. Jegyvásárlás és a film kezdetéig fennmaradó 45 perc elütése megtörtént, és megkezdődhet a virtuális szórakozás. A filmben az események folyamába éppen akkor csobbanunk be, amikor Chihiro - egy alig 10 éves kislány- szüleivel úton van új lakhelyük felé, ahol édesapja új állást kapott. A szülők nincsenek igazán tekintettel lányuk gondjaira, amit a megszokott környezetéből való kiszakítás jelent számára. Később sem tapasztalhatunk ilyen irányú szülői gondoskodást, amikor letérnek az autópályáról és egy elhagyott erdei ösvényre tévednek, ahol megtalálják az először régi vidámparknak hitt Szellemvárost. Mohóságuk elvakítja őket, a félelemtől reszkető kislány előtt tömik magukba az ételt, és ahogyan az este leszáll disznókká változnak. Este megelevenedik a város, és szellemek lepik el. Chihiro egyedül marad, helyzete kilátástalannak tűnik, amit gyermeki énjé nem fogad el, így először álomnak képzei az egészet. Ebből Haku a varázstanonc ragadja ki és

kényszeríti, hogy alkalmazkodjon, ha túl akar élni. Ekkor találkozunk a "felnőtt" kislánnyal, aki szülei megmentéséért mindent vállal. Dolgoznia kell, hogy megmentse saját magát is. A banya fürdője, ahol a szellemek és istenek ellazulnak, nem jelent könnyű munkahelyet egy ilyen pici és vékony lánynak. A csapat, ami vendégekkel foglalkozik nehezen fogadja el az embergyereket. Nagyon kevesen segítenek neki ebben, inkább akadályozzák minden lépését. Érdekes, hogy a banya elveszi Chihiro nevét és csak egy gúnynevet hagy meg, ami ebben a világban azt jelenti, hogy elfeledted az eredeti nevedet és örökké itt ragadsz. Ha nincsenek gyökereid, elfúj a szél... Főhősnőként és Hakun, a barátján kívül minden alak elnagyolt, testeikben a szellemvilág kifigurázása tükröződik. Chihiro pár kisebb-nagyobb kaland után visszakapja szüleit, ami nem biztos, hogy pozitív számára. Miután a kislány beilleszkedett a misztikus világba, újra a hazug és ármányokkal teli valóságban találja magát. A történetben egy szerelmi szál is felcsendül, ami még csak egy pici lány szerelme, tehát nem várhatjuk el, hogy komoly dolog kerekedjen ki belőle. A történetnek ezzel vége is szakad, mert amilyen gyorsan becsobbantunk az események sodrába, ugyanolyan gyorsan megjelenik a főcím.

Az élmény maghatározó egy olyan generáció számára, akik Songoku és Sailor Moon történeteinek nevelkedett, és néha egy-egy Manga filmet is volt szerencsájuk megtekinteni. A mese írójának és rendezőjének (Hayao Miyazaki) sikerül egy olyan világot szemünk elé tárni, amelyben elfér egymás mellett a vígjáték és a kemény horror groteszk együttese. Azok a rajzolók és animációs tervezők tucatjai, akik ezen a filmen dolgoztak, tökéletes összhangba hozták a modern technika vívmányát – a számítógépet- és az ecset művészetét. A lehetőségek, amit egy ilyen film képes megvalósítani az élő szereplős filmek meg sem közelítik. A mesékben soha nem látott filmes megoldások – kamerás trükkök (fahrtok, daruzások), belső vágások- a lelegevenebb látványt és élményt biztosítják. A filmet 2002-ben, Berlinben Arany Medve díjjal jutalmazták és ebben az évben a legjobb animációs filmnek járó Oscar-díjat is elvitte. Ezek után mindenkinek csak ajánlani tudom ezt a filmet lazításként, mielőtt a vizsgaidőszak elveszi minden józan emlékünket a valóságról.

1A	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	j
19				20				21			22	23		24				
25		26				27			28					29	30	31	32	
33						34	35			36			37		38			
39	40					41				42		43		44		45		
46		47	48		49	50	51		52		53		54		55		56	
57		58			59			60				61						
62	63	64		65		66			67	68	69		70				71	
72			73	74				75	76			77	78		79		80	
81			82						83	84		85		86		87		
88	89			90				91	92	93								
94		95		96	Y	97				D	98			99			100	
101			102		103				104		105			106	107			108
109		110	111	112				113	114			115		116				
J	117							118	119				120	121		122	123	
124		125				126			127				128	129				130
131				132			133			134					135			136
137		138	139			140	141		142	143	144	145	146					147
148			149		150			151					152					153
154						155				156								G

Hát közeledünk a félév vége felé és az utolsó rejtvények egyikéhez, ami most megfejtésre vár. Az ezelőtti számban megjelent rejtvényben a hibákért bocs, remélem senki, nem szegte kedvét a fejtegetésben. Jó szórakozást!

VÍZSZINTES:

1.: A megfejtés első része; 19.: Mellény; 20.: A sok középfoka; 21.: Segítség (ang.); 22.: Az oxigén vegyjele; 23.: Figyelem felhívó hang; 24.: Feladat; 25.: E/1.; 26.: Gyepszint; 27.: Az aorta kezdeti szakasza!; 28.: Ideg; 30.:

A vulkánból folyik ki; 33.: Földre lenyom; 35.: Függeszkedik; 36.: Haematoxin-...; 38.: Beszélget (ang.); 39.: Felbotlik; 41.: Emelő; 42.: Néma rím!; 43.: Gyilkol; 44.: Pocira fektet; 46.: Valamin fut; 49.: Ionokat megkötő reagens; 52.: Fel ellentéte; 53.: Belügyminisztérium; 54.: Dupla névelő!; 55.: Hazug (ang.); 57.: Társadalom Biztosítás; 58.: Felfog valamit; 59.: Amerikai rapper Dr. ...; 60.: Nem feszes; 61.: Saját éned; 62.: Védelmet nyújtó személy; 64.: Elér valamit; 68.: Kérdőszócska; 69.: Mágneses magrezonancia!; 70.: A banda eleje!; 71.: Az élvezet első hangot öltő formája; 72.: A házban él; 74.: Vágyakozik valamire; 75.: Háló (lat.); 77.: Űt; 79.: ... és

Rejtvény - fejtvény

Stich (rajzfilm); 81.: Kevert világháló; 82.: Halál küzdelem;
83.: Fokok nélküli létra!; 85.: Nem jön; 86.: Nehezen beszél;

88.: Elemi FehérvérSejt

Alak!; 90.: Fordított

így!; 91.: K!; 93.:

Tisztításra használt

ruhadarab; 94.: Köszeg

melletti község; 98.: Első Ülésem, Részlet!; 99.:

Organ (magy.); 101.: Á se csinálja!; 102.: Hiányos Harry

Potter szereplő!; 104.: Nem érez semmit; 108.: Névelő;

109.: Részvénytársaság!; 110.: Kutya; 112.: Nyúl

palócosan!; 113.: Itt készül a liszt; 116.: Gold ... (sör);

119.: A csacsi öreg medvék eledele; 123.: Termést is hoz;

124.: Elektron hiányos vas!; 125.: Arab ország; 126.: Lakat

második és az utolsó része nélkül!; 127.: A pénzét írással

keresi; 129.: Oliver becézve; 130.: Délelőtt (ang.); 131.:

Immunizált Amőba Kenet Deutériummal!; 132.: E. A. ...

(író); 133.: Itt Persze Zavarok!; 134.: Felaprít; 136.:

Nikkel vegyjele; 137.: Karotin hiányos répa!;

138.: A foszfor vegyjele; 139.: ... Poetica; 140.:

Beletörődik; 143.: Zene műfaj; 146.:

Mihálynak a lábai nem fejlődtek

rendesen!; 148.: Ádám becézve; 149.: Nem

egészséges szer; 151.: Beszédhibás

kisgyerek télapója!; 152.: Felül ellentété;

153.: Férjhez ment; 154.: Balkáni gerle; 155.:

Kecske (ang.); 156.: Gonosz cselekedet.

balról a 3. gomb!; 14.: Délamerikai állat; 15.: Néma nép!;

16.: Hasztalan; 17.: Nem halt meg; 18.: Kibelezett lúd;

20.: A kezével érez; 23.: Idős korban a

Herpes soster vírus okozza; 26.:

Kevert tea!; 29.: Hiányos sín!;

31.: Az első és második

betű a telefonod

billentyűzetén; 32.:

Valéria!; 34.: Üreges

tető szélén van; 37.:

növény; 40.: Alsó

Gyorsan; 45.:

(röv.); 47.: Bűnös; 48.:

50.: Doktor!; 51.: Nem

van; 56.: Tripla névelő;

Irodalmi műfaj; 63.:

Patkány (ang.); 65.: Selymes;

66.: Ez Ír vagy Nem Ír!; 67.: A múlt

idő jele; 69.: Melyik irányba; 73.: Ajándék:

ó,a,a,e,m; 76.: Elront; 77.: E/3-jel; 78.: A

munkás mozgalom felkiáltása; 79.: Majdnem

Laosz!; 80.: Be vagy kilép a rendszerbe; 84.:

Fordított ötös!; 86.: Lassan máris!; 87.: Térdek

(ang.); 89.: Vászonra rajzol; 91.: Két helyen él; 92.:

Rém is lehet; 95.: Lepottyán; 96.: Rege; 97.: Puszi; 100.:

Ribonukleinsav; 103.: Nyálas; 105.: Csenni

szeretne; 106.: Testnevelési főiskola; 107.: Keverten

elbámul!; 111.: Costa; 114.: Női név; 115.: Lyukas

meteor!; 117.: Aki másnak ássa maga esik bele; 118.: A

fal borítására használják; 120.: A kén vegyjele; 121.: ...

phone; 122.: Rosszul néz ki; 123.: Rajongó (ang.); 124.:

Növény; 126.: Egyhelyben repül; 128.: A betét után járó

összeg; 132.: Bunda; 135.: TOVÁBB HULL!; 138.: Majdnem

tabletta (ang.); 141.: Önző én; 142.: Fűves pusztá; 143.:

A szó után jön; 144.: Édesapa; 145.: Beállított állás; 147.:

York New York!; 149.: Nem tegnapi; 150.: Néma rab.

N é m a

rúd!; 36.: A

D u p l a

végtag; 44.:

S i g n u m

Érc (ang.);

lelki baja

60.:

FÜGGŐLEGES:

1.: A megfejtés második része; 2.: Hangok dallama; 3.: Háromszög alakú szerszám; 4.:

Folyékony étel; 5.: Lásd vízszintes 68-as; 6.: A megfejtés

harmadik része; 7.: Amerikai kosárlabda szövetség; 8.:

Gyilkos vírus; 9.: Kézen hordható óra; 10.: ...

sphenoidalis (koponyában); 11.: Ff. név; 12.:

Modortalan; 13.: A számítógép billentyűzetén a 2. sorban

Mellesteg

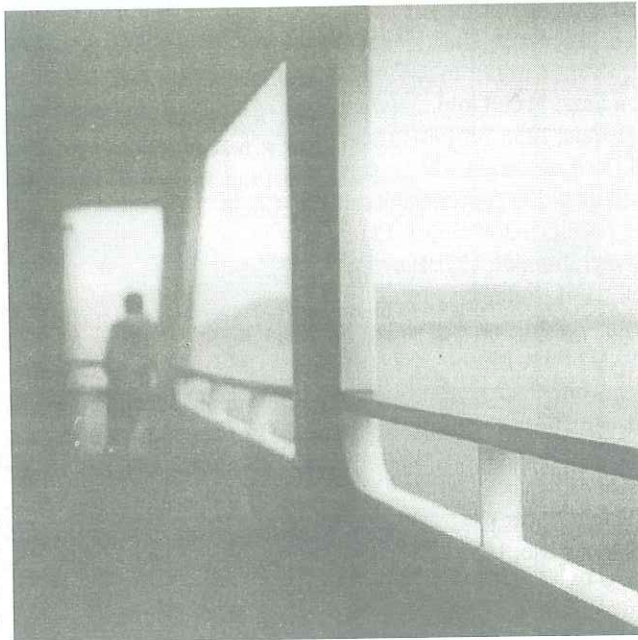
A minap elég későn értem haza. Már a sötétben feltűnt, hogy postaládámról valaki leszaggatta azt az egészen frissen, általam kihelyezett cetlit, melyen arra kértem a reklámújság-kihordókat, hogy ne dobjanak be semmilyen szóróanyagot hozzám. Csak itt fűzöm hozzá, azért, mert úgyis kidobom, vagyis arra kényszerülök általuk, hogy kidobjam ezeket a különben magas költségből készített, legtöbbször színes újságokat, lapokat, amivel a különben is tetemesen sok szemetet gyarapítom, ami engem, - bevallom-, rossz érzéssel tölt el. Biztos sokunk megfigyelte már például, hogy mennyi teljesen felesleges anyagot viszünk haza egy átlagos hétvégi bevásárlásból. Felérek a harmadikra, kipakolok,

és gyakran azt látom, hogy nagyobb kupacot képez a szemét, mint a hasznos holmi. Ráadásul már rég az égben vannak az árak; a legátlagosabb bevásárláskor is legtöbbször négyjegyű számot mutat a pénztárgép. Az egyetemi büfékben egy zsemle némi húsnak kinéző tárggyal száz forint körül mozog, a piros-sárga, roppant idéetlen bohóc koleszteringyárában pedig nemcsak luxus betémi (kivételt képez a mellékhelyiség), hanem ránk kényszerítenek még egy halom szemetet is –

hogy a kezdő témánál maradjak. Hiába, ez is része a globalizációnak, nekünk pedig szemmel láthatóan nem nagyon akarnak odafenn más lehetőséget felkínálni. Egyébként e bűvös szóról jut eszembe, nemrégien feltűnt egy bájos óriásplakát, amin az a szent ígéret állott, hogy már havi tízezer forintért (!) lehet internetem! Hát ez óriási! Kéthavi kollégiumi díj, egy kis lakás átlagos, tél közepi gázszámlája (egyelőre), 204 darab Boci-szelet ára – és máris van világhálóm, máris jogot formálhatok az információra, magamba önthetem a nagyvilágot, hallgathatom és nézhetem a sűrű-legalíslat, rendelhetek motorblokkot vagy éppen tizenhét éves keleti

lányokat, bámulhatom a bárgyú reklámok tömegét (ami felér

egy agymosással), figyelhetem a Villa rettenetesen titokzatos eseményeit, átlénygülelhetek perverzre teljesen szabadon, szavazhatok is állítólag nemsokára – persze mindezt csak akkor, ha ott pihen a mellényzsebemben az a rongyos kis tízezer. Ráadásul, - majdnem elfelejtettem -, az iraki háború eseményeit is követhetném – azon töprengtem valamelyik reggel, hogy örülni vagy bánkódni kell egy olyan hír hallatán, amelyben arról számolnak be, hogy ötszáz irakit (harcost vagy embert?)

ölték meg amerikaiak. Mivel kis országunk lemoshatatlanul belefolyt az eseményekbe, így elvileg örvendeznem kellene, de be kell vallanom, nem sikerült. Viszont az egész háborúból számomra már van egy tanulság: a világot egyáltalán nem azok irányítják, akiről mi azt hisszük... Ha már a rádiónál tartottam: néha felbukkan benne a magyar Vaya Con Dios, amiről nekem a csillagszóró és egy szupernóva-robbanás közti különbség jut eszembe. Nem nagyon

értem, miért csinál valaki olyasmit, amihez nem ért, és ezt ráadásul rám is kényszerítik, mert bármilyen sebesen vagyok is képes kikapcsolni a rádiót (egyebek miatt is nagy rutinra tettem ebben szert), a szomszéd egész biztosan ekkor csavarja fel a hangerejt. Vagy egyszerűen ez szól ott, ahol éppen kávézom vagy eszem. Csak nem állok fel és megyek ki?

...Ha már nagyon elfáradtam, elindulok hazafelé, persze az eső pont akkor kezd el szakadni, amikor nincs sehohy esz. Berohanok a buszmegállóba, ahol tizből kilencszer mindég találok valakit, aki megmáshíthatatlanul ott és akkor kívánta meg a nikotin-mámort.

HUMSIRC

oldal

DR. MACKÓ

Szisztek kedves utazni vágyók, és külföldi gyakorlati helyekre epekedők! Ahhoz, hogy álmaitek megvalósuljanak pontokat kell gyűjtenetek a HUMSIRC pályázatokhoz, hogy esélyesek legyetek a kijutásra. Egy kellemes formáját tárom elétek ennek a pontvadászatnak, a Teddy Maci Kórházat. Személyes élménnyel is rendelkezvén remélem ti is kedvet fogtok hozzá kapni. Általában óvodákba és más gyerekekkel foglalkozó intézményekbe szoktak járni azok az orvos-tanhallgatók, akik áldoznak szabadidejükből arra, hogy pár óráig megismertessék a picikkel a macigyógyítás alapjait. Az általában szót azért használtam mert, amikor én vettem részt ezen a délutánon akkor a Pécs Plazában tartották ezt a találkozót. Az újságokban való hirdetések ellenére kevés gyerek jött el –számszerint kettő–, akik hozták a macijukat és kitaláltak valami betegséget nekik, és így közösen gyógyítottuk meg őket. A pici érdeklődését csak a lufik fogták meg, de csak három éves volt. Az érdeklődés hiánya miatt köpenyes osztagok indultak meg, hogy gyerekeket szervezzenek egy kis játékhoz. A kezdeti balsikerek után azért egyre több kicsi jelent meg a rögtönzött praxisban. A rendelő felszerelése nem hagyott semmi kívánnivalót, a szuriktól, kötszerektől elkezdve a

gyomorszondákon és infúziós szerelékeken át minden rendelkezésünkre állt, ami a gyógyításhoz kellett. A „szakképzett” orvos csapat törött lábakat gipszelt és több tucat érzéstelenítő injekciót adott be. A gyerekek kötöztek és sebeket ragasztottak, ezzel ellátták az asszisztensi teendőket. Az egyik apróság hozott magával egy másfélszer akkora macit, mint saját maga. Természetesen őt is elláttuk és rendesen bekötözve távozott a

rendelőből. A legügyesebbek oklevelet és egy pici édességet kaptak természetesen a lufi sem maradhatott el a végén. Az akut problémák megszüntetése után utókezelésnek is következnie kellett, így elláttuk a gyerekeket receptekkel és otthoni kötszercserére plusz gézlapokkal. Ebben a pár órában öröm volt a gyerekek arcára mosolyt varázsolni azzal, hogy eljátszottunk velük. Mint már említettem ez egy rendhagyó példa volt, hogy ilyen

nagy közönség előtt tartották a kórházat, ezért a gyerekek nem is nyíltak meg annyira mintha a kis zárt közösségükbe mentünk volna. Azért így is jól érezték magukat, amit a játék közben tapasztaltak bizonyítanak. Ha érdekel ez a pontgyűjtési lehetőség és szeretsz gyerekekkel foglalkozni egy délután elejéig, ugorj be a HUMSIRC irodába, és ott majd útbaigazítanak.

Tavaszi

légyott

SZAGRÓL ISMERD MEG AZ IGAZIT

Sok mindennel el lehet rontani az „első” randit. Ugyanígy igaz az is, hogy kellő odafigyeléssel többet is kihozhatunk belőle, mint gondolnánk. Természetesen egy mondatban lehetne szögezni a lényegét: először meg kell ismerni a másik egy-két alapvető tulajdonságát.

Emlékszik még mindenki a régi viccre ??? (Mikor a két rendőr talál a sínek között egy ürületet, és elkezdenek vitatkozni azon, hogy az valóban egy sz*r-e vagy sem, majd miután megnézték, tovább vitatkoznak, majd letérdelve szagolgatják, végül a hitelesség érdekében megkóstolják, és mikor rájönnek, hogy valóban az, konstatálják, hogy szerencse, hogy nem léptek bele.) Lehet, hogy fásasztó a poén, de nagyon tanulságos. Nézni, szagolgatni, megkóstolni, és csak ezután jöhetnek a megjegyzések!

Vegyük szemügyre a célpontunkat, menjünk oda, és jól szagoljuk meg. Ha nem tetszik a másik illata, akármilyen dögös/helyes lehet, sohasem lesz belőle semmi jó. Az emberek is rendelkeznek olyan illatanyagokkal, melyek a másikat a halálba is kergethetik

és ez orvosilag is igazolt tény. Persze az íz is fontos. Aki nem akar sokat várni, annak a következő ismerkedési módszer javasolt: kiszemelni, odamenni, beleharapni. A hatás persze nem marad el.

Hogy csalódástól megkímélt maradj: az emberek izre

többnyire sósak. A parfümmel bekent területek pedig keserűek, az esetek nagy részében. Mit tegyünk akkor, ha valaki édes ízű?!? Nyugodtan gyanakodhatunk, hogy nem a saját íze, hanem csak kifolyt gyerek-fogkrém, elkenődött lekvár a reggeli pirítósról, vagy csak egy fül mögé ragasztott gyümölcsös rágóval akadt dolgunk.

Az igazi persze minden képzeletet felülmúl. Jó szagú például, izre mérsékelt, jól néz ki, és kedves hozzánk. Ezt nekünk sem szabad elrontani, és az íz és illat után a

legfontosabbról, a kedvességről se feledkezzünk meg, hisz ki tudja, talán épp a rossz kedv, kilátástalanság, önsajnálát vagy mogorvaság felelős a nem kívánt, visszataszító illatanyagokért.

JELEK, AMIK ARRA UTALNAK, HOGY VÉGÉRVÉNYESEN FELNÖTTÉL

1. A szobanövényeid mind életben vannak, és egyet sem szívtál el belőlük az utóbbi 5 évben.
2. Szex a franciaágyon? Ugyan már...
3. Több ételt tartasz a hűtőben, mint sört.
4. Reggel 6 órakor kelsz - nem pedig akkor fekszel, mint régen.
5. A telefonközpontok fiatalkorod kedvenc zenéit játsszák.
6. Mindig megnézed az időjárásjelentést.
7. A barátaid házasodnak és elválnak, nem pedig felszedik és kirúgják őket.
8. A farmer és a pulóver már nem jelent számodra "kiöltözést".
9. Te vagy az, aki kihívja a rendőrséget, mert a szomszéd "bűdös kölkei" nem hajlandók lehalkítani a zenét.
10. Elfelejtetted, hogy a McDonald's zárva is tart időnként.
11. A kötelező biztosításod olcsóbb, a fizetnivalóid drágábbak lettek.
12. A kanapén alvástól megfájdul a hátad.
13. Egy mozi és egy vacsora a teljes randi, nem pedig a randi kezdete.
14. A gyógyszertárba hashajtóért jársz, nem pedig óvszerért és terhességi tesztekért.
15. A reggelit reggel eszed.
16. A "mingyá" rókázok" szöveget felváltotta a "köszönöm, de nem kérek többet".
17. A számítógép előtt töltött időd 90%-a tényleges munkával telik.
18. Végigolvastad ezt a listát, és most kétségbeesve keresed azt a pontot, amely nem illik rád...

„Jól kiegészítjük egymást!”

RICHTER GEDEON RT.

Sokan kérdezték már, mi a titka annak, hogy az 1901-ben alapított Richter Gedeon Rt. nemcsak hogy túlélte az idők viharait, hanem máig dinamikusan fejlődő vállalat.

A legvalószínűbb válasz az, hogy a Társaság a kezdetektől megőrizte innovációs képességét és olyan munkatársakat vonzott magához, akik ötleteikkel, tudásukkal, elkötelezettségükkel a legnehezebb időben is megtalálták az utat és olyan termékeket dolgoztak ki, amelyek nemcsak Magyarországon, hanem világszerte sikert arattak.

Legyél Te is a csapatunk tagja! Várunk, ha végzős

ORVOS, GYÓGYSZERÉSZ

vagy és szívesen dolgoznál az alábbi munkakörök valamelyikében:

orvoslátogató, minőségbiztosító, farmakológus, klinikai kutatási munkatárs, törzskönyvező, analitikus.

További információkért hívj bennünket:

Sásdi Mónika 06-1/431-5705 (farmakológus, klinikai kutatási munkatárs, törzskönyvező, analitikus),
Kollet Edina 06-1/431-5358 (orvoslátogató, minőségbiztosító).

Ha szeretnél csatlakozni egy céltudatos és dinamikus csapathoz, küldd el szakmai önéletrajzodat (a munkakör megjelölésével) az alábbi címre:

Richter Gedeon Rt., személyügyi osztály,
1475 Budapest 10., Pf. 27, fax: 260-7028, e-mail: hr@richter.hu

Érzem,
hogy készen állok
a kihívásokra és
kiemelkedően teljesítek.

A **vizsgaidőszak** ugyan kimerítő és stresszel teli, de így most is képes vagy elérni a maximumot. Orvosilag igazolt, hogy a **Pharmaton Vital** serkenti a szellemi aktivitást és a fizikai teljesítményt.

Különleges összetétele:

Ginseng (G115): növeli a sejtek oxigénfelvételét, ami javítja a memóriát, fokozza a koncentrációs képességet. Stressz esetén regenerál, egyszerre stimulál: a szellemi és testi erőnket.

Létfontosságú vitaminok: javítják a szervezet anyagcseréjét, működését és erősítik az immunrendszert.

Ásványi anyagok és nyomelemek: támogatják az alapvető testi folyamatokat.

Pharmaton® Vital
csúcsformába hoz

A kockázatokról és mellékhatásokról olvassa el a betegtájékoztatót vagy kérdezze meg kezelőorvosát, gyógyszerészét!